

WYMAGANIA EDUKACYJNE DO POSZCZEGÓLNYCH TEMATÓW (w formule oceniania kształtującego)

JĘZYK POLSKI – KLASA IV SZKOŁY PODSTAWOWEJ

Seria podręczników: „Moim zdaniem” (Gdańskie Wydawnictwo Oświatowe)

Zgodność z podstawą prawną: Reforma 2026 („Kompas Jutra”)

I półrocze

Temat lekcji i cel w języku ucznia	Chcę mieć ocenę dopuszczającą (NaCoBeZU minimalne)	Chcę mieć ocenę dostateczną (Znam podstawy)	Chcę mieć ocenę dobrą (Rozwijam skrzydła)	Chcę mieć ocenę bardzo dobrą (Pełen sukces)	Chcę mieć ocenę celującą (Przekraczam granice)
TEMAT WPROWADZAJĄCY					
Temat 1: Zapoznanie uczniów z wymaganiami edukacyjnymi, systemem oceniania i zasadami bhp. Cel: Dowiem się, czego będziemy się uczyć na języku polskim, jak będzie oceniana moja praca oraz jakie zasady bezpieczeństwa i współpracy obowiązują podczas lekcji.	– Wiem, jakie zeszyty, podręczniki i przybory są mi potrzebne na lekcjach języka polskiego; – Znam najważniejsze zasady bezpiecznego zachowania się w sali lekcyjnej.	– Rozumiem podstawowe zasady oceniania bieżącego i wiem, w jaki sposób mogę poprawić swoją pracę; – Wymieniam podstawowe reguły kulturalnej pracy w zespole.	– Rozumiem, czym są kryteria sukcesu (NaCoBeZU) i jak korzystać z informacji zwrotnej od nauczyciela; – Wskazuję ogólne cele nauki języka polskiego w klasie IV.	– Potrafię wyjaśnić różnicę między oceną sumującą (stopniem) a informacją zwrotną i samooceną; – Proponuję zasady wspierające dobrą atmosferę pracy.	– Świadomie przyjmuję odpowiedzialność za organizację pracy własnej, terminowe przygotowanie do lekcji i kulturę współpracy w grupie.
ROZDZIAŁ I: POZNAJEMY SIEBIE I INNYCH – kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się (aktywne uczenie się, strategia tworzenia notatek wizualnych, samoświadomość i samoregulacja emocjonalna, poczucie własnej wartości, budowanie bezpiecznych relacji i adaptacja w grupie rówieśniczej, gotowość do kompromisu, komunikacja bez przemocy, autoprezentacja)					

Temat 2: Krok po kroku tworzymy pierwszą wspólną opowieść. Cel: Dowiem się, kim jest narrator. Poznam świat przedstawiony i jego elementy.	– Wiem, kto opowiada w tekście; – Potrafię powiedzieć, gdzie i kiedy dzieje się akcja, oraz kto w niej uczestniczy.	– Potrafię odnaleźć w tekście W. Kurosz ważne informacje; – Rozumiem znaczenie trudnych słów i powiedzeń z tekstu.	– Potrafię własnymi słowami wyjaśnić, czym jest świat przedstawiony i kim jest narrator.	– Potrafię we współpracy z grupą napisać ciekawą i uporządkowaną historię wakacyjną.	– Samodzielnie piszę oryginalne opowiadanie twórcze, dbając o każdy element świata przedstawionego.
Temat 3: Być sobą, czyli kim? Cel: Dowiem się, kim jest podmiot liryczny. Zrozumiem, co oznacza bycie sobą.	– Wiem, kto mówi w wierszu M. Rusinka; – Potrafię nazwać swoje emocje, wybierając słowa z ramki.	– Rozumiem, o czym rozmawiają postacie w utworze; – Potrafię opowiedzieć koledze o jednej swojej pasji.	– Wiem, że podmiot liryczny to postać stworzona przez autora i nie jest samym autorem.	– Potrafię samodzielnie przygotować piękną, pisemną kartę wizualną o sobie i swoich zaletach.	– Potrafię uzasadnić i obronić swoje zdanie na temat tego, dlaczego warto być autentycznym i szanować inność.
Temat 4: Notatka kluczem do sukcesu. Cel: Poznam kilka sposobów notowania i zalety każdego z nich. Nauczę się dobierać rodzaj notatki do tematu.	– Widzę różnicę między zwykłym tekstem a notatką rysunkową; – Potrafię zapisać informacje w punktach.	– Potrafię narysować proste znaczki i ikony do słów; – Potrafię przepisać dane do prostej tabeli.	– Potrafię samodzielnie zrobić mapę myśli lub sketchnotkę na podany temat na podstawie tekstu.	– Wiem, jak dobrać sposób notowania (tabela, punkty, rysunek), aby ułatwić sobie naukę.	– Wiem, jak dobrać sposób notowania (tabela, punkty, rysunek), aby ułatwić sobie naukę.
Temat 5: Sekrety wyrazów – głoski, litery i sylaby. Cel: Przećwiczę odróżnianie głosek od liter. Poznam zasadę przenoszenia wyrazów.	– Znam alfabet i układam słowa według jego kolejności;	– Rozróżniam, co słyszę (głoska), a co widzę i piszę (litera) w prostych przykładach.	– Potrafię sprawnie policzyć litery i głoski w wyrazach z dwuznakami (np. <i>ch</i>, <i>sz</i>, <i>rz</i>) i wskazać samogłoski.	– Potrafię sprawnie policzyć litery i głoski w wyrazach z dwuznakami (np. <i>ch</i>, <i>sz</i>, <i>rz</i>) i wskazać samogłoski.	– Potrafię sprawnie policzyć litery i głoski w wyrazach z dwuznakami (np. <i>ch</i>, <i>sz</i>, <i>rz</i>) i wskazać samogłoski.

Temat 6: Malujemy pędzlem i słowem. Cel: Poznam znaczenie słowa <i>autoportret</i>. Spróbuję w ciekawy sposób opisać czyjaś twarz. Dowiem się, co to jest epitet i kiedy warto go stosować.	– Rozpoznaję autoportret jako przedstawienie samego autora na obrazie lub w wierszu; – Wskazuję w tekście W. Chotomskiej podstawowe cechy wyglądu zewnętrznego.	– Potrafię połączyć przymiotnik z rzeczownikiem, tworząc proste określenie; – Układam krótki opis twarzy, wybierając gotowe słowa z podręcznikowego banku słownictwa.	– Rozumiem i potrafię wyjaśnić własnymi słowami, czym jest epitet i po co pisarze go używają; – Dobieram trafne słowa do opisu.	– Piszę samodzielny, uporządkowany i ciekawy opis twarzy (własnej lub z obrazu), używając wielu barwnych epitetów.	– Potrafię dokonać głębokiego przekładu intersemiotycznego: tłumaczę linie i barwy z autoportretów malarzy na język bogatej poezji lub opisu.
Temat 7: Dlaczego warto być sobą? Cel: Dowiem się, dlaczego bycie sobą jest ważne. Zastanowię się nad tym, jak opinia innych wpływa na moje samopoczucie.	– Pamiętam i potrafię opowiedzieć, co wydarzyło się w przypowieści M. Piquemala; – Wskazuję w tekście zdanie, które zawiera główną naukę.	– Potrafię nazwać emocje, jakie czują bohaterowie, gdy inni ludzie ich oceniają lub obmawiają; – Wpisuję proste dane do tabeli.	– Rozumiem i potrafię wyjaśnić, dlaczego ojciec chciał nauczyć syna, by ten nie przejmował się bezkrytycznie zdaniem kupców.	– Potrafię samodzielnie przeprowadzić całą rutynę myślenia krytycznego „5 x Dlaczego”, szukając ukrytej przyczyny zachowania postaci.	– Wyrażam i uzasadniam swoje własne, dojrzałe zdanie (moduł filozoficzny) o tym, jak budować samoakceptację i bronić swoich granic.
Temat 8: Dzień tematyczny: Międzynarodowy Dzień Kropki. Cel: Zastanowię się nad tym, czym jest kreatywność, i odnajdę ją w sobie.	– Wiem, jaki problem miała Vashti na początku historii P. Reynoldsa i co wtedy czuła; – Wykonuję prosty rysunek dotyczący moich pasji.	– Rozumiem, że kreatywność to pomysłowość i wyobraźnia; - Potrafię stworzyć mapę skojarzeń wokół tego słowa.	– Rozumiem i objaśniam, że kropka, kreska lub mały pomysł mogą być początkiem wielkiego działania czy wynalazku.	– Podaję oryginalne, nieszablonowe i sprytnie sposoby na rozwiązanie trudnych sytuacji z codziennego życia (np. pęknięta sznurówka).	- Analizuję rolę dobrego mentora i znaczenie motywującej informacji zwrotnej w pokonywaniu lęku przed porażką.
Temat 9: Czas na czasownik. Cel: Przypomnę sobie podstawowe informacje na temat czasownika. Dowiem się, jak się zapisuje <i>nie</i> z czasownikami.	– Potrafię odnaleźć i podkreślić czasowniki w prostych zdaniach; – Pamiętam pytania: <i>co robi? co się z nim dzieje?</i>	– Odróżniam czasowniki, które nazywają aktywne czynności, od tych, które opisują stany (np. <i>choruje, śpi</i>).	– Znam i bezbłędnie stosuję w moich pracach zasadę oddzielnego (rozdzielnego) zapisywania przeczenia „nie” z czasownikami.	– Potrafię napisać krótkie opowiadanie (np. w parze z kolegą), w którym poprawnie używam wielu czasowników z przeczeniem <i>nie</i>.	– Rozpoznaję także trudniejsze czasowniki i próbuję wyjaśnić, co znaczą w tekście.

Temat 10: Misja odmiana! Tajemnice czasownika. Cel: Sprawdzę, jak się odmieniają czasowniki. Określę formę gramatyczną czasowników	– Potrafię odmienić podany czasownik przez osoby i liczby w czasie teraźniejszym; – Rozpoznaję bezokolicznik po końcówce <i>-ć</i> lub <i>-c</i>.	– Rozróżniam, czy czasownik występuje w czasie przeszłym, teraźniejszym, czy przyszłym; – Używam tabeli pomocniczej.	– Potrafię samodzielnie określić formę gramatyczną czasownika w tabeli, poprawnie wskazując jego osobę, liczbę, czas oraz rodzaj.	– Odróżniam formy osobowe od form nieosobowych czasownika (w tym bezokoliczników i form zakończonych na <i>-no</i>, <i>-to</i>).	– Zawsze poprawnie zapisuję i wymawiam trudne formy, w których dzieci często robią błędy (<i>umiem, rozumiem, wziął, wzięła, szedłem</i>).
Temat 11: Czy każda nasza wypowiedź jest zdaniem? Cel: Dowiem się, czym jest wypowiedzenie. Nauczę się odróżniać zdanie od równoważnika zdania.	– Potrafię odróżnić wypowiedź będącą zdaniem od równoważnika zdania w prostych, ułożonych dla mnie przykładach.	– Wiem i pamiętam, że zdanie różni się od równoważnika tym, że ma w sobie przynajmniej jeden czasownik w formie osobowej.	– Potrafię sprawnie przekształcić podany równoważnik zdania w zdanie (i na odwrót), nie zmieniając przy tym sensu wiadomości.	– Buduję poprawne i zrozumiałe wypowiedzi o różnej budowie (zarówno zdania, jak i równoważniki), dopasowując je do mojego celu.	– Rozumiem i potrafię wyjaśnić, kiedy lepiej użyć krótkiego równoważnika (np. w reklamie, haśle), a kiedy pełnego zdania.
Temat 12: Tworzymy plan ramowy. Cel: Nauczę się tworzyć plan ramowy. Wykorzystam informacje na temat zdania i równoważnika zdania.	– Rozumiem tekst M. Michalaka i potrafię ułożyć wymieszane wydarzenia w dobrej kolejności czasowej (chronologicznej).	– Wiem, czym jest plan ramowy tekstu; – Potrafię z małą pomocą nauczyciela zapisać najważniejsze wydarzenia z historii Bartka.	– Samodzielnie piszę poprawny plan ramowy czytanego utworu lub własnego dnia, układając punkty wyłącznie jako równoważniki zdań.	– Dbam o pełną konsekwencję: Pilnuję, aby wszystkie punkty mojego planu były zapisane w podobny sposób.	– Łączę planowanie tekstu z refleksją (moduł filozoficzny): oceniam zachowanie klasy oraz Miłosza, używając pojęć empatii i prawa do błędu.
Temat 13: Co już wiesz? Co umiesz? Cel: Sprawdzę, co już potrafię po zakończeniu działu, i wykorzystam poznane wiadomości w pracy z tekstem.	– Czytam tekst Á. Roviery, rozumiem go i poprawnie rozwiązuję najprostsze zadania podsumowujące z pomocą nauczyciela.	– Potrafię odnaleźć w czytanim tekście podsumowującym narratora, określić miejsce akcji oraz wskazać uczucia księcia-żaby.	– Samodzielnie wykonuję zadania sprawdzające moją wiedzę z całego działu (podział na sylaby/ głoski, cechy czasownika i epitetu).	– Formułuję spójne, własne wnioski na temat przesłania utworu, pisząc o tym, dlaczego warto akceptować siebie i nie udawać kogoś innego.	– Potrafię dokonać szczerzej i dokładnej samooceny (metakognicja): wiem, co już umiem świetnie, a co muszę jeszcze poćwiczyć przed lekcją.

Temat 14: Laboratorium projektów i doświadczeń: Książka o mnie. Cel: Przygotuję twórczą minipublikację lub prezentację o sobie, wykorzystując poznane sposoby opowiadania, opisu i notowania.	– Wybieram jedno z trzech zadań w Laboratorium i wykonuję je w prosty, czytelny sposób, dbając o podstawowy porządek.	– Przygotowuję pojedyncze elementy mojego projektu (np. rysuję swój autoportret lub tworzę mapę myśli o moich zainteresowaniach).	– Łączę moje notatki, opowieść o wakacjach i opis twarzy w jedną, kompletną i ładnie skomponowaną książeczkę o sobie.	– Wykazuję się dużą pomysłowością, dbam o nienaganną ortografię, stosuję akapity i sprawdzam czytelność całej mojej minipublikacji.	– Potrafię śmiało i swobodnie zaprezentować moją pracę przed klasą (autoprezentacja), mówiąc ciekawie, płynnie i wyraźnie.
---	--	--	--	--	---

ROZDZIAŁ II: POŚRÓD SŁÓW I ZNACZEŃ – kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji (funkcjonalne posługiwanie się systemem języka, gramatyka funkcjonalna części mowy, świadomość bogactwa leksykalnego, stosowanie synonimów i antonimów, eliminowanie powtórzeń, redagowanie opinii i stanowiska z użyciem argumentów, kompozycja wypowiedzi)

Temat 15: Potocznie – czyli jak? Tworzymy słownik wyrazów potocznych. Cel: Dowiem się, czym są wyrazy potoczne i kiedy można ich używać. Sporządzę słownik wyrazów potocznych.	– Potrafię wskazać w tekście J. Olech słowa, których używam na co dzień w luźnych rozmowach z kolegami.	– Rozumiem różnicę między językiem oficjalnym (do dorosłych) a nieoficjalnym (do rówieśników).	– Wiem, czym jest wyraz potoczny; – Potrafię zastąpić proste słowo potoczne jego oficjalnym, starannym odpowiednikiem.	– Wspólnie z grupą tworzę uporządkowany alfabetycznie słowniczek wyrazów potocznych z jasnymi definicjami.	– Wyjaśniam, po co autor używa potocznych słów, i dobieram słowa do sytuacji: inaczej mówię do kolegi, a inaczej do dorosłego.
Temat 16: Słowa są jak... Cel: Dowiem się, czym jest porównanie. Przekonam się, że potrafię tworzyć porównania.	– Dostrzegam w wierszu Z. Beszczyńskiej proste zestawienia wyrazów ze słowem <i>jak</i> lub <i>jakby</i>.	– Rozumiem, po co poeci zestawiają ze sobą dwa różne przedmioty; – Potrafię dokończyć proste, znane porównanie zwierzęce	– Definiuję pojęcie porównanie; – Potrafię wskazać w tekście oba łączone elementy oraz słowo łączące (<i>jak, niby, niczym</i>).	– Samodzielnie tworzę oryginalne, niespotykane porównania i potrafię pięknie uzasadnić, dlaczego są trafne.	– Wyjaśniam, jak porównania pomagają wyobrazić sobie to, o czym mówi wiersz, jak wpływają na zmysły czytelnika.
Temat 17: To samo czy zupełnie inaczej. O synonimach i antonimach. Cel: Nauczę się rozpoznawać synonimy i antonimy oraz stosować je, aby unikać powtórzeń.	– Potrafię wskazać słowo o podobnym znaczeniu, wybierając je z podanej mi gotowej pary wyrazów.	– Rozróżniam słowa o znaczeniu bliskim od tych o znaczeniu całkowicie odwrotnym (przeciwstawnym).	– Definiuję pojęcia synonim oraz antonim; – Potrafię samodzielnie podać słowo bliskoznaczne, by uniknąć powtórzenia.	– Poprawiam i redaguję zniekształcony tekst, celowo eliminując z niego nudne powtórzenia i niepasujące słowa potoczne.	– Świadomie i precyzyjnie dobieram synonimy w zależności od delikatnych różnic w ich znaczeniu oraz kontekstu wypowiedzi.

Temat 18: Listy do dzieci – kilka słów o budowie listu. Cel: Dowiem się, jak jest zbudowany list. Napiszę list.	– Wskazuję w liście C.S. Lewisa nagłówki, podpis oraz miejsce i datę jego napisania.	– Wymieniam z pamięci podstawowe części składowe tradycyjnego listu (wstęp, rozwinięcie, zakończenie).	– Rozumiem i stosuję zasadę zapisu wielką literą zwrotów grzecznościowych kierowanych bezpośrednio do odbiorcy (<i>Ciebie, Wam</i>).	– Piszę poprawny, ciekawy list według schematu kompozycyjnego, pamiętając o stosowaniu akapitów i marginesów.	– Analizuję różnice między listem tradycyjnym a elektronicznym (e-mail) pod kątem budowy, trwałości i wpływania na relacje.
Temat 19: Dzień tematyczny: Międzynarodowy Dzień Pisania Listów. Cel: Przecwiczę pisanie listów i adresowanie koperty.	– Potrafię poprawnie dopasować nazwy części listu do wskazanych fragmentów na gotowej papeterii	– Wiem, gdzie na kopercie wpisuje się dane nadawcy (tego, kto wysyła), a gdzie adresata (odbiorcy).	– Samodzielnie i bez błędu adresuję tradycyjną kopertę pocztową, pamiętając o właściwym rozmieszczeniu danych.	– Piszę wzruszający lub refleksyjny „list do siebie z przyszłości”, zachowując wszystkie rygorystyczne zasady formy listu.	– Interpretuję nastrój i sens dzieła malarskiego (obraz É. Muniera), łącząc go z tematem ewolucji form ludzkiej komunikacji.
Temat 20: Rzeczownik i (nie)przypadkowa drużyna. Cel: Przypomnę sobie informacje o rzeczowniku. Poznam przypadki.	– Wiem, że rzeczownik odpowiada na pytania <i>kto? co?</i> i potrafię wskazać nazwy ludzi, rzeczy oraz miejsc.	– Określam liczbę (pojedyncza, mnoga) oraz podstawowy rodzaj przymiotnika/ rzeczownika (męski, żeński, nijaki).	– Znam nazwy i pytania wszystkich 7 przypadków w języku polskim; – Potrafię odmienić łatwy wyraz (np. <i>kot</i>).	– Potrafię poprawnie określić przypadek, liczbę i rodzaj rzeczownika wskazanego w czytanim zdaniu z podręcznika.	– Samodzielnie tworzę mnemotechniczne zdania ułatwiające zapamiętanie kolejności przypadków i wyjaśniam ich funkcję w zdaniu.
Temat 21: Dlaczego warto wyrażać swoje zdanie? Cel: Poznam pojęcia <i>opinia</i> i <i>argument</i>. Nauczę się je odróżniać.	– Rozróżniam w prostych, jasnych przykładach zdanie opisujące czysty fakt od zdania, które jest czyjąś oceną.	– Stosuję zwroty pomagające kulturalnie wyrazić to, co myślę (<i>moim zdaniem, uważam, że, według mnie</i>).	– Definiuję pojęcia opinia oraz argument jako logiczny dowód/ powód popierający moje zdanie.	– Formułuję jasną opinię na podany temat i popieram ją przynajmniej jednym sensownym, mocnym argumentem.	– Aktywnie i kulturalnie uczestniczę w mini-debacie klasowej, przewidując argumenty rozmówcy i szanując inne poglądy.
Temat 22: Sztuka odmawiania, czyli czym jest asertywność. Cel: Nauczę się formułować argumenty i dowiem się, czym jest asertywność.	– Rozumiem sytuację Miłosa z tekstu M. Michałaka i wiem, w którym momencie bohater musiał powiedzieć „nie”.	– Potrafię grzecznie odmówić wykonania czynności, wzorując się na gotowym przykładzie z podręcznika.	– Wyjaśniam własnymi słowami, czym różni się postawa asertywna (spokojna ochrona granic) od agresji lub uległości.	– Formułuję kulturalną i stanowczą odmowę, która zawiera jasny argument, szacunek dla rozmówcy i propozycję alternatywy.	– Analizuję sytuacje presji rówieśniczej i projektuję bezpieczne strategie asertywnej obrony własnego zdania w grupie.

Temat 23: Niesforne przypadki – ćwiczymy odmianę rzeczownika. Cel: Utrwalę odmianę rzeczownika przez przypadki	– Potrafię z pomocą mojej notatki graficznej lub tabeli odmienić prosty rzeczownik przez przypadki.	– Znam na pamięć pytania przypadków i potrafię dopasować je do właściwej nazwy (np. Celownik – <i>komu? czemu?</i>).	– Płynnie odmieniam rzeczowniki przez przypadki i liczby, poprawnie dobierając końcówki fleksyjne w zdaniach.	– Potrafię samodzielnie zidentyfikować i poprawić błędy w odmianie rzeczowników po otrzymaniu informacji zwrotnej.	– Bezproblemowo odmieniam przez przypadki rzeczowniki o trudnej lub nietypowej deklinacji (np. <i>brat, sędzia, imię</i>).
Temat 24: Tajniki polskiej ortografii: pisownia rzeczowników wielką i małą literą. Cel: Poznam regułę wyjaśniającą, kiedy rzeczowniki zapisujemy wielką, a kiedy małą literą.	– Potrafię zapisać swoje imię, nazwisko, miasto oraz nazwę naszego kraju wielką literą.	– Rozróżniam rzeczowniki własne (konkretne nazwy jedyne w swoim rodzaju) od rzeczowników pospolitych	– Znam zasady ortograficzne rządzące zapisem wielką literą nazw rzek, gór, państw, planet, mieszkańców oraz świąt. – Znam zasady ortograficzne rządzące zapisem wielką literą nazw rzek, gór, państw, planet, mieszkańców oraz świąt.	– Piszę krótkie opowiadanie, w którym bezbłędnie stosuję i uzasadniam wielką lub małą literę w nazwach własnych i pospolitych.	– Potrafię rozstrzygnąć trudne przypadki ortograficzne, w których ten sam wyraz zapisujemy małą lub wielką literą zależnie od kontekstu.
Temat 25: Tajniki polskiej ortografii. Pisownia <i>nie</i> z rzeczownikami. Cel: Dowiem się, jak piszemy rzeczowniki z przeczeniem <i>nie</i>.	– Znam i potrafię powtórzyć podstawową zasadę: przeczenie <i>nie</i> z rzeczownikami najczęściej piszemy razem.	– Potrafię poprawnie dopisać przeczenie <i>nie</i> do podanego rzeczownika według wzoru (np. <i>przyjaciół – nieprzyjaciół</i>).	– Odróżniam regułę pisowni <i>nie</i> z rzeczownikami (pisownia łączna) od reguły pisowni <i>nie</i> z czasownikami (pisownia rozdzielna).	– Tworzę logiczne zdania lub rysuję projekt ortograficzny, używając wyrazów typu <i>nieporozumienie, niepewność, nieporządek</i>.	– Wyjaśniam znaczenie i budowę trudnych słów z przeczeniem <i>nie</i> oraz potrafię bezbłędnie zastosować je w tekście oficjalnym.
Temat 26: Co już wiesz? Co umiesz? Cel: Sprawdzę, co już potrafię po zakończeniu rozdziału, i wykorzystam poznane wiadomości w pracy z tekstem.	– Czytam tekst J. Bednarek i odpowiadam na najprostsze pytania sprawdzające, czy rozumiem fabułę.	– Wskazuję w tekście podsumowującym podstawowe synonimy, antonimy oraz poprawnie odnajduję rzeczowniki pospolite.	– Samodzielnie rozwiązuję zadania testowe, potrafię bez błędów odmienić wskazany rzeczownik przez przypadki.	– Redaguję krótką odpowiedź na list bohatera, dbając o czystość kompozycji, styl i poparcie mojej opinii argumentem.	– Przeprowadzam rzetelny bilans moich postępów językowych i redakcyjnych, określając cele do dalszej powtórki.

Temat 27: Laboratorium projektów i doświadczeń: To samo można powiedzieć na wiele sposobów. Cel: Przygotuję projekt pokazujący, że język można dopasować do sytuacji, odbiorcy i celu wypowiedzi.	– Chętnie i aktywnie uczestniczę w działaniach mojego zespołu klasowego, realizując przydzielone mi małe zadanie.	– Potrafię z pomocą grupy wykorzystać poznane pojęcia: synonim, styl potoczny, opinia oraz argument w pracy nad projektem.	– Współtworzę czytelną planszę językową lub biorę udział w odgrywaniu scenki prezentującej styl oficjalny i nieoficjalny.	– Wykazuję się wysoką dbałością o kulturę i estetykę pracy, dbam o czystość kompozycji zaproszenia lub listu podsumowującego.	– Samodzielnie prezentuję efekty pracy naszej grupy, precyzyjnie wyjaśniając, jak dobór słów wpływa na skuteczność komunikacji.
ROZDZIAŁ III: OD POMYSŁU DO DZIAŁANIA – kompetencje w zakresie przedsiębiorczości (inicjatywa, zaradność życiowa, samodzielność, zdolność planowania działań i wyznaczania celów, zarządzanie czasem i zasobami, kalkulacja ryzyka, wyciąganie wniosków z porażek, współpraca zespołowa, krytyczna analiza perswazji reklamowej)					
Temat 28: Dzień tematyczny: Światowy Tydzień Przedsiębiorczości. Cel: Dowiem się, czym jest przedsiębiorczość w codziennym życiu, poznam cechy małego przedsiębiorcy na podstawie utworu J. Korczaka oraz wykonam podstawowe obliczenia ekonomiczne.	– Wiem, kim był Janusz Korczak; – Pamiętam, co polubił Dżek i na co przeznaczył swojego pierwszego dolara.	– Potrafię wskazać w tekście powody, dla których Dżek zbierał rady od doświadczonego kupca; – Rozróżniam cechy zaradności od rozrzutności.	– Rozumiem i potrafię wyjaśnić własnymi słowami pojęcia: przychód, koszty oraz zysk (dochód); – Wskazuję cechy osoby przedsiębiorczej.	– Samodzielnie i poprawnie wykonuję szkolne zadanie obliczeniowe, wyliczając zysk sklepiu krok po kroku na tablicy lub w zeszycie.	– Potrafię udowodnić, że „kapitał” to nie tylko pieniądze, ale też mój talent, relacje, czas i kreatywność (moduł filozoficzno-ekonomiczny).
Temat 29: Przedsiębiorczy, czyli jaki? Cel: Przeanalizuję i porównam historie młodych wynalazców (Mikaili i Chestera), szukając cech, które pomagają przekuć problem w sukces.	– Wiem, co wynalazł Chester Greenwood i jaki produkt sprzedaje Mikaila Ulmer.	– Potrafię poprawnie połączyć nazwy cech charakteru (np. <i>kreatywny, asertywny, wytrwały</i>) z ich definicjami w podręczniku.	– Rozumiem i potrafię wskazać w tekstach unikalne różnice oraz motywacje, które kierowały obojgiem młodych bohaterów.	– Samodzielnie i poprawnie wykonuję w zeszycie kompletną rutynę myślenia krytycznego <i>Double Bubble Map</i>, zapisując, co łączy Mikailę i Chestera oraz czym się różnią.	– Potrafię wskazać współczesny problem społeczny lub ekologiczny i zaproponować innowacyjny pomysł na jego przedsiębiorcze rozwiązanie.

Temat 30: Przymiotnik –król opisu. Cel: Przypomnę sobie informacje o przymiotniku, nauczę się go poprawnie odróżniać w tekście i dowiem się, jak dopasowuje się do rzeczownika.	– Wiem, że przymiotnik odpowiada na pytania: <i>jaki? jaka? jakie? czyj? czyja? czyje? który? która? które?</i>	– Potrafię bezbłędnie odnaleźć i wypisać przymiotniki z czytanego fragmentu opowiadania	– Rozumiem, że przymiotnik jest „kumplem rzeczownika” i przejmuje od niego przypadek, liczbę oraz rodzaj.	– Bez pomocy nauczyciela odmieniam przez przypadki i liczby podane wyrażenie dwuwyrazowe (np. <i>ciekawa książka</i>).	– Analizuję dwa teksty opisowe i na konkretnych przykładach dowodzę, jak obecność przymiotników ożywia wyobraźnię i zmysły odbiorcy.
Temat 31: Przymiotniki w akcji – od dobrego do najlepszego. Cel: Nauczę się pokazywać różne natężenie cech za pomocą stopniowania oraz poznam najnowszą regułę pisowni z przeczeniem <i>nie</i>.	– Potrafię utworzyć stopień wyższy i najwyższy od prostych przymiotników (np. <i>ładny – ładniejszy – najładniejszy</i>).	– Rozróżniam stopniowanie regularne, nieregularne (np. <i>dobry – lepszy</i>) oraz opisowe (<i>bardziej pracowity</i>).	– Wiem, które przymiotniki się nie stopniają (oznaczające materiał lub pochodzenie, np. <i>drewniany, gdański</i>) i potrafię to uzasadnić.	– Konsekwentnie stosuję łączną pisownię przeczenia nie z przymiotnikami we wszystkich trzech stopniach (<i>niemiły, niemilszy, nienajmilszy</i>).	– Tworzę chwytliwe, poprawne ortograficznie hasła reklamowe do produktów, świadomie wykorzystując stopień wyższy i najwyższy przymiotników.
Temat 32: Jak stworzyć ciekawy opis przedmiotu? Cel: Poznam trójdzielną budowę opisu przedmiotu i dowiem się, jak używać zmysłów do malowania słowami.	– Rozumiem, że opis przedmiotu musi składać się ze wstępu, rozwinięcia i zakończenia.	– Potrafię wskazać we wzorcowym tekście o skarbonce informacje o jej wielkości, materiale i pochodzeniu.	– Rozumiem rolę zmysłów w opisie; potrafię ułożyć zdania odwołujące się do wzroku, dotyku i słuchu.	– Samodzielnie piszę bogaty, poprawny kompozycyjnie opis przedmiotu, na który zbieram pieniądze, stosując akapity.	– Sprawdzam własny opis z arkuszem samooceny z teczki, eliminując powtórzenia i słowa pospolite.
Temat 33: Szukam, sprzedam, kupię – jak napisać ogłoszenie? Cel: Dowiem się, jakie elementy musi zawierać ogłoszenie, i nauczę się pisać zwarte komunikaty użytkowe.	– Wiem, po co ludzie piszą ogłoszenia i gdzie można je znaleźć w codziennym życiu.	– Wskazuję w tekście ogłoszenia nagłówek, cel, dane kontaktowe oraz podpis nadawcy.	– Potrafię ułożyć elementy wymieszanego ogłoszenia konkursowego w poprawnej, logicznej kolejności.	– Samodzielnie redaguję precyzyjne, zwarte ogłoszenie internetowe o sprzedaży rzeczy, które już nie potrzebuję, podając komplet informacji.	– Identyfikuję błędy (nadmiar zbędnych treści lub brak kluczowych danych) w wadliwych ogłoszeniach i dokonuję ich skutecznej korekty.

Temat 34: Czy wyrazy mogą mieć rodzinę? Cel: Poznam zasady słowotwórstwa: dowiem się, co to jest rodzina wyrazów, wspólna częśćka oraz jak zachodzi wymiana głosek.	– Wskazuję wyrazy o podobnym brzmieniu i tematyce w podanym zbiorze słów.	– Rozumiem, że wyrazy pokrewne muszą mieć wspólną częśćkę i wspólny, bliski sens znaczeniowy.	– Potrafię ułożyć rodzinę wyrazów dla podanego słowa (np. <i>ryba, dom</i>) i odrzucam fałszywe pokrewieństwo (np. <i>malować/malina</i>).	– Samodzielnie odnajduję i zaznaczam we wspólnej części wymiany głosek (oboczności, np. <i>stół – stolik, ó: o</i>).	– Tworzę oryginalne, nieistniejące w języku polskim neologizmy słowotwórcze (wyrazy pokrewne) i precyzyjnie definiuję, co mogłyby znaczyć .
Temat 35: Tajniki polskiej ortografii: pisownia wyrazów z <i>ó</i> i <i>u</i>. Cel: Przypomnę sobie i uporządkuję reguły pisowni <i>ó</i> oraz <i>u</i> za pomocą schematów graficznych, gier i ortoobrazków.	– Pamiętam, że <i>ó</i> piszemy, gdy wymieniamy się na <i>o, e, a</i> w wyrazach pokrewnych.	– Przyporządkowuję podane słowa do odpowiednich „kieszonek” z zasadami (np. końcówki <i>-ów, -ówka, -uję, -utki</i>).	– Znam na pamięć i bezbłędnie zapisuję słowa z <i>ó</i> niewymiennym, należące do kanonu klasy 4 (<i>król, góra, ogórek, jaskółka, żółt</i>).	– Bezbłędnie piszę tekst dyktanda (np. bieranego w parach), wykazując się pełną czujnością ortograficzną.	– Projektuję autorskie mnemotechniczne ortoobrazki lub gry logiczne (typu sudoku/ bingo) utrwalające zasady pisowni dla klasy.
Temat 36: Wyturlajmy opis postaci! Cel: Poznam zasady logicznego porządku opisu postaci (od ogółu do szczegółu) i napiszę tekst na podstawie wylosowanych cech.	– Rozumiem strukturę opisu postaci na podstawie podręcznikowego portretu Helenki.	– Znam prawidłową kolejność opisywania (przedstawienie, wygląd zewnętrzny, ubiór, cechy charakteru, własna opinia).	– Potrafię ustnie opisać wybraną postać z ilustracji koledze z ławki, używając bogatego banku słownictwa.	– Redaguję pełny, pisemny opis postaci wylosowanej za pomocą rzutu kostką (gra <i>Wyturlaj opis</i>), stosując rady dr. Leksema o unikaniu powtórzeń.	– Piszę kreatywny, poprawnie zbudowany i bezbłędny językowo list gończy (np. za Wrózką Zębuszką), zawierający dojrzałe wnioski
Temat 37: Co już wiesz? Co umiesz? Cel: Sprawdzę swoje umiejętności czytania ze zrozumieniem na tekście <i>8+2 i domek w lesie A.C. Vestly</i> oraz zweryfikuję wiedzę o przymiotniku, ogłoszeniu i pisowni <i>ó/u</i>.	– Rozumiem treść czytanego fragmentu i potrafię odpowiedzieć na najprostsze pytania zamknięte; – Wskazuję w tekście wyrazy z <i>ó</i> i <i>u</i>.	– Określam, jakie cechy dobrego sprzedawcy miała drużyna babci i dzieci; – Wskazuję przymiotniki w stopniu równym.	– Potrafię samodzielnie wyszukać w tekście przymiotniki i przypisać im odpowiedni stopień (wyższy lub najwyższy).	– Wyjaśniam pisownię 5 wybranych słów z <i>ó</i> i 5 z <i>u</i>, łącząc je bezpośrednio z poznanymi regułami (<i>-ów, -uję</i> itp.).	– Wykonuję bezbłędnie zadania z alternatywnego podsumowania (sztafeta zadaniowa), precyzyjnie oceniając przyrost własnej wiedzy.

Temat 38: Laboratorium projektów i doświadczeń: Moja mała firma. Cel: Zastosuję w praktyce wiedzę o przychodzie, kosztach i zysku, tworząc zespołowy, realistyczny plan biznesowy klasowej firmy.	– Wspólnie z moją grupą wybieram produkt lub usługę i wykonuję proste zadanie manualne (np. rysuję logo).	– Rozumiem, że moja firma musi mieć określony cel, budżet oraz reklamę (ulotkę lub ogłoszenie).	– Potrafię poprawnie obliczyć i zapisać prosty plan finansowy: wyliczam koszty materiałów oraz szacowany zysk.	– Przygotowuję kompletną i estetyczną dokumentację firmy, dbając o nienaganny zapis ortograficzny reklamy i cennika.	– Samodzielnie i swobodnie prezentuję nasz pomysł na forum klasy (autoprezentacja) oraz dokonuję dojrzałej samooceny mojego zaangażowania.
---	--	--	---	---	---

ROZDZIAŁ IV: NASZE KORZENIE – kompetencje obywatelskie (tożsamość narodowa, regionalna i lokalna, solidarność społeczna, szacunek dla praw człowieka i dziecka, odpowiedzialność za wspólnotę, rozumienie znaczenia symboli narodowych i tradycji, rozwijanie postaw patriotycznych w kontekście współczesnym, myślenie krytyczne wobec przekazów historycznych i legendarnych)

Temat 39: Legendarne początki naszego państwa. Cel: Dowiem się, czym różni się legenda od prawdy historycznej, i nauczę się wskazywać elementy fantastyczne i realistyczne w utworze W. Chotomskiej.	– Wiem, o jakich trzech braciach opowiada czytany tekst; – Potrafię ułożyć wymieszane punkty planu wydarzeń w dobrej kolejności chronologicznej.	– Rozumiem i wskazuję w utworze słowa oznaczające dawne przedmioty (np. <i>sakiewka, topór, kniaź</i>); – Nazywam imię pierwszego historycznego władcy.	– Rozumiem i definiuję pojęcie legenda; – Potrafię samodzielnie wskazać w tekście elementy realistyczne oraz elementy fantastyczne.	– Udowadniam na konkretnych przykładach z treści utworu, że czytany tekst spełnia wszystkie wymagane cechy gatunkowe legendy.	– Samodzielnie analizuję wieloznaczność słowa legenda (w odniesieniu do mapy, biografii i literatury) oraz wyjaśniam jego rolę w budowaniu tożsamości.
Temat 40: Polska gościnność w domu Piasta. Cel: Nauczę się czytać i analizować tekst w formie komiksu, poznam dawny zwyczaj postrzyżyn i zrozumieć wartość gościnności.	– Wiem, kto jest głównym bohaterem komiksu i jak ma na imię jego syn; – Rozpoznaję postać króla Popiela.	– Rozumiem znaczenie obrzędu postrzyżyn w dawnej kulturze Słowian; – Wskazuję na rysunkach dymki wypowiedzi i ramki narratora.	– Potrafię samodzielnie ułożyć i zapisać plan wydarzeń z historii Piasta, stosując wyłącznie równoważniki zdań.	– Wyjaśniam sens i uniwersalne przesłanie polskiego przysłowia „Gość w dom, Bóg w dom” w kontekście postępowania Piasta i Popiela.	– Porównuję i oceniam formę komiksu z tradycyjnym tekstem opowiadania W. Chotomskiej, wskazując zalety i ograniczenia obu wytworów kultury.
Temat 41: Jak powstała stolica Polski? Cel: Przeanalizuję związki przyczynowo-skutkowe w legendzie o Warsie i Sawie oraz utrwale zasady tworzenia pytań do tekstu.	– Pamiętam, kim byli Wars i Sawa i nad jaką rzeką mieszkali; – Wskazuję postać syreny jako element fantastyczny.	– Potrafię na podstawie tekstu uzupełnić uproszczony schemat powiązań między wydarzeniami.	– Samodzielnie formułuję 5 poprawnych pytań do tekstu, sprawdzających znajomość szczegółów fabuły przez kolegę lub koleżankę.	– Analizuję strukturę przyczynowo-skutkową utworu: precyzyjnie wyjaśniam, dlaczego decyzja Sawy o zamianie w kobietę wymagała poświęcenia.	– Wykorzystuję figury tangramu z teczki, tworząc autorską wypowiedź o symbolice Białego Orła lub Syrenki w odniesieniu do współczesności.

Temat 42: Polska – mój dom, moja ojczyzna. Cel: Uporządkuję wiedzę o polskich symbolach narodowych i nauczę się interpretować motywy przyrodnicze w poezji patriotycznej.	– Wymieniam trzy główne symbole narodowe Rzeczypospolitej Polskiej; – Czytam głośno wiersz A. Słonimskiego.	– Potrafię odnaleźć w tekście wiersza elementy polskiej natury (bzy, mgły, słowiki), które podmiotowi lirycznemu kojarzą się z ojczyzną.	– Wyjaśniam własnymi słowami pojęcie patriota na podstawie utworu poetyckiego oraz własnych doświadczeń szkolnych.	– Wyjaśniam niedosłowny sens słów wiersza, tłumacząc, dlaczego dla poety ojczyzna leży „w sercu”, w pracy i dobrych uczynkach.	– Dokonuję samodzielnej analizy porównawczej tekstu A. Słonimskiego z fragmentem piosenki „Wierzby i bociany”. Omawiam, jak teksty pokazują ojczyznę.
Temat 43: Do hymnu! O czym pisał Józef Wybicki? Cel: Poznam budowę strukturalną wiersza (wers, strofa, rym, refren) oraz zasady szacunku wobec hymnu narodowego.	– Znam z pamięci słowa pierwszej zwrotki i refrenu hymnu państwowego; – Wiem, jak należy zachować się podczas jego śpiewania.	– Pamiętam, kto jest autorem słów hymnu, kiedy i w jakim kraju powstała ta pieśń podnosząca Polaków na duchu.	– Potrafię samodzielnie wskazać w tekście pieśni pojęcia: wers, strofa (zwrotka), rym oraz refren; – Poprawnie liczę ich liczbę.	– Wyjaśniam historyczny sens słów „Jeszcze Polska nie zginęła, kiedy my żyjemy” w odniesieniu do losów narodu.	– Tworzę kompletną notatkę wizualną (sketchnotkę) lub cyfrową ścieżkę muzyczną (AI) obrazującą historyczną drogę Legionów Wybickiego.
Temat 44: Czym w dzisiejszych czasach może być patriotyzm? Cel: Porównam dawne (wojenne) i współczesne (pokojoye) rozumienie patriotyzmu na podstawie utworu M. Rusinka.	– Wskazuję w utworze M. Rusinka proste, codzienne czynności (np. sprzątanie, dbanie o język)	– Rozumiem, że w czasach pokoju nie muszę oddawać życia za kraj, aby być dobrym obywatelem.	– Wyjaśniam różnicę między wierszem W. Bełzy (<i>Katechizm polskiego dziecka</i>) a współczesnym tekstem <i>Coś jej winien?</i>.	– Udowadniam, że dbanie o czystość mowy, segregacja śmieci oraz pomoc słabszym w klasie są realnymi przejawami współczesnego patriotyzmu.	– Opracowuję zespołowy plakat społeczny z hasłem promującym codzienne postawy obywatelskie i patriotyzm jutra.
Temat 45: Dzień tematyczny: Międzynarodowy Dzień Praw Dziecka. Cel: Poznam wybrane zapisy Konwencji o prawach dziecka oraz zinterpretuję baśniowy tekst J. Olech o prawie do nauki i rozwoju.	– Wiem, że jako dziecko mam swoje prawa i potrafię wymienić przynajmniej dwa z nich (np. prawo do zabawy, do nauki).	– Rozumiem problem krasnoludków z utworu J. Olech i wiem, dlaczego brak umiejętności pisania i edukacji ograniczał ich wolność.	– Potrafię samodzielnie skonstruować mapę myśli „Mam prawo”, poprawnie porządkując prawa do rozwoju, kultury i wyrażania zdania.	– Wykorzystuję dwukrotnie rutynę myślenia krytycznego MOST (Skojarzenia–Pytania–Porównania), aby zbadać, jak lekcja zmieniła moje postrzeganie szkoły.	– Wyjaśniam głębię korczakowskiego hasła „Nie ma dzieci, są ludzie” w odniesieniu do podmiotowości i szacunku.

Temat 46: Nie ma dzieci, są ludzie. Cel: Przeanalizuję fragment biografii J. Korczaka, zrozumieć wartość szacunku do drugiego człowieka i powiązę ją z Konwencją o prawach dziecka.	– Wiem, kim był Janusz Korczak i gdzie pracował jako wychowawca i lekarz.	– Wyjaśniam, w jaki sposób Janusz Korczak zachował się wobec chłopca, który zgubił czapkę.	– Rozumiem i potrafię nazwać emocje (np. <i>altruizm, empatia</i>), które kierowały działaniami bohatera tekstu.	– Samodzielnie interpretuję głębię sformułowania „Nie ma dzieci, są ludzie” w kontekście szacunku i podmiotowości.	– Wyjaśniam, dlaczego Korczak wyprzedzał swoje czasy i dlaczego jego postawa była ważna dla praw dziecka.
Temat 47: Tajniki polskiej ortografii: pisownia <i>ch</i> i <i>h</i>. Cel: Utrwalę reguły pisowni <i>ch</i> oraz <i>h</i> za pomocą pojemników ortograficznych, trimino i dyktanda w ruchu.	– Pamiętam podstawową regułę mówiącą, że <i>ch</i> zapisujemy na końcu wyrazu (np. <i>dach</i>).	– Poprawnie uzupełniam i przyporządkowuję wycięte wyrazy do odpowiednich pojemników (<i>CH</i> lub <i>H</i>).	– Stosuję zasadę wymienności i uzasadniam pisownię wyrazów poprzez wymianę na <i>sz</i> lub <i>g</i> (<i>mucha – muszka, wahać – waga</i>).	– Bezbłędnie piszę tekst dyktanda bieranego w parach, wykazując się pełną czujnością ortograficzną w toku dynamicznej pracy.	– Rozwiązuję skomplikowane ortograficzne sudoku i bezbłędnie uzasadniam pisownię trudnych wyrazów (np. <i>zhańbić, schłodzić</i>).
Temat 48: Co już wiesz? Co umiesz? Powtórzenie działu IV. Cel: Sprawdzę, co już umiem po rozdziale IV, wykonując zadania do tekstu o Kraku.	– Czytam tekst „<i>Podanie o Krakusie</i>” i odnajduję w nim podstawowe fakty.	– Potrafię uzupełnić luki w streszczeniu tekstu, dbając o chronologiczny porządek wydarzeń.	– Wskazuję w utworze o smoku elementy fantastyczne, realistyczne oraz historyczne, a także odnajduję rymy.	– Wyjaśniam poprawnie pisownię słów z <i>ch/h</i> z tekstu oraz wskazuję, jak badany utwór realizuje cechy gatunkowe legendy.	– Samodzielnie rozwiązuję zadania powtórzeniowe z mapy drogowej gry planszowej, uzasadniając precyzyjnie swoje stanowisko.
Temat 49: Laboratorium projektów i doświadczeń: Moja mała ojczyzna. Cel: Wykorzystam kompetencje obywatelskie i polonistyczne do stworzenia zespołowej gry, przewodnika lub komiksu o moim regionie.	– Wspólnie z zespołem wybieram formę projektu i realizuję proste, wyznaczone mi zadanie manualne lub tekstowe.	– Przygotowuję jedną część projektu, na przykład opisuję lokalną legendę albo rysuję mapę zabytków.	– Łączę zebrane informacje, dbając o obecność wymaganych przez kryteria sukcesu (NaCoBeZU) części składowych pracy.	– Tworzę estetyczną, oryginalną i poprawną pod względem językowym i ortograficznym publikację regionalną lub grę planszową.	– Oceniam wkład własny i grupy za pomocą arkusza samooceny oraz swobodnie prezentuję efekty naszej pracy na forum szkoły.

II półrocze

ROZDZIAŁ V: OD LICZBY DO WYNALAZKU – kompetencje matematyczne oraz w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii / STEM (logiczne i algorytmiczne myślenie, dostrzeganie zależności przyczynowo-skutkowych, interpretowanie zjawisk świata realnego, operowanie systemami znaków i szyfrów, kodowanie i dekodowanie informacji, planowanie i szacowanie czasu, ciekawość poznawcza)

Temat 50: Kości rzucone – piszemy własne historie. Cel: Poznam trójdzielną kompozycję tekstu narracyjnego (wstęp, rozwinięcie, zakończenie) i napiszę historię na podstawie losowych elementów.	– Wiem, że historia musi mieć wstęp, rozwinięcie i zakończenie; – Rozpoznaję postać Zuzy	– Potrafię wskazać w tekście, gdzie mieszkają bohaterowie i kiedy dzieje się akcja (miejsce i czas).	– Rozumiem różnicę między narracją w 1. osobie („ja”) a 3. osobie („on/ona”); – Układam proste rozwinięcie.	– Samodzielnie piszę spójną opowieść na podstawie elementów wylosowanych kostką, dbając o proporcje części tekstu.	– Tworzę oryginalną opowieść z wyraźnym punktem zwrotnym i osobistą refleksją w zakończeniu (zgodnie z taksonomią Blooma – poziom tworzenia).
Temat 51: Jak znaleźć czas na to, co ważne? Cel: Przeanalizuję opowiadanie o czasie taty, nauczę się wyrażać emocje w formie listu i wzbogacę słownictwo.	– Wiem, kto opowiada historię w utworze <i>Gdzie ucieka czas taty?</i>.	– Potrafię uzupełnić podane zdania z lukami odpowiednimi zwrotami związanymi z upływem czasu.	– Rozumiem powody, dla których tata wiecznie nie miał czasu, i potrafię ocenić rolę dziadka Józia.	– Piszę poprawny list prywatny do bliskiej osoby, w którym szczerze opisuję swoje uczucia i potrzebę bliskości.	– Dokonuję krytycznej analizy i interpretacji dzieł sztuki (ilustracji z miękkimi zegarami), trafnie argumentując ich związek z przesłaniem tekstu
Temat 52: Jak długo trwa wieczność? Cel: Zrozumiem filozoficzne pojęcia przeszłości, teraźniejszości i przyszłości oraz przećwiczę rozpoznawanie czasów czasownika.	– Wiem, na jakie trzy czasy dzielą się czynności w języku polskim (przeszły, teraźniejszy, przyszły).	– Rozróżniam sytuacje, w których czas subiektywnie płynie dla mnie bardzo szybko lub bardzo wolno.	– Wyjaśniam własnymi słowami pojęcia: przeszłość, teraźniejszość i przyszłość na podstawie tekstu J. Knop.	– Bezbłędnie odnajduję czasowniki ukryte w znaku nieskończoności i poprawnie przyporządkowuję je do trzech czasów w tabeli.	– Łączę refleksję z obliczeniami matematycznymi: szacuję sekundy, minuty i kroki, wyciągając logiczne wnioski.
Temat 53: I ty możesz zostać wynalazcą. Cel: Dowiem się, jak pomyłki i przypadki doprowadziły do wielkich odkryć (ciastka, gumka) i przećwiczę fact-checking.	– Pamiętam, co przypadkowo odkryła Ruth Wakefield, a co Edward Nairne.	– Potrafię wyszukać w tekście popularnonaukowym informacje o tym, jak powstały karteczki post-it.	– Rozróżniam informacje prawdziwe od fałszywych na podstawie czytanego tekstu (ćwiczenie krytycznego myślenia).	– Potrafię samodzielnie sformułować wniosek, dlaczego pomyłki i błędy w pracy badawczej mogą stać się początkiem sukcesu.	– Analizuję historyczne i współczesne sformułowanie „Ten się nie myli, kto nic nie robi”, tworząc logiczną wypowiedź argumentacyjną.

Temat 54: Dzień tematyczny: Dzień Składanki i Łamigłówek. Cel: Poznam zasady kryptografii i logicznego myślenia, odkoduję wiadomości oraz stworzę autorski szyfr.	– Wiem, czym zajmują się detektywi w czytanych przeze mnie książkach.	– Potrafię z pomocą klucza odczytać proste słowo lub nazwisko znanego detektywa (np. Pozytywka).	– Rozumiem mechanizm działania szyfru podstawieniowego z hasłem na podstawie przygody Emily i Jamesa.	– Odszyfrowuję ukrytą w podręczniku dłuższą wiadomość oraz poprawnie koduję własne imię i nazwisko.	– Wspólnie z zespołem projektuję unikalny graficznie, logiczny system kodowania informacji i sprawdzam jego skuteczność w toku gry klasowej.
Temat 55: Opis chmur – czyli o technikach malowania słowem. Cel: Poznam i nauczę się odróżniać dwa ważne środki stylistyczne: ożywienie (animizację) oraz uosobienie (personifikację).	– Rozpoznaję w wierszu J. Ratajczaka zestawienia słów opisujące chmury.	– Wskazuję podstawowe barwy i nastrój na obrazie Vincenta van Gogha <i>Pole pszenicy</i>.	– Rozumiem i definiuję pojęcia: ożywienie oraz uosobienie jako sposoby budowania obrazu poetyckiego.	– Bezbłędnie klasyfikuję podane przykłady zdań (np. <i>księżyc wspiął się / nadzieja trzymała za rękę</i>) jako ożywienia lub uosobienia.	– Samodzielnie piszę plastyczny opis dynamicznego zjawiska przyrodniczego, celowo nadaję mu cechy człowieka.
Temat 56: Co tu się wydarzyło? Piszemy plan szczegółowy. Cel: Poznam inspirującą biografię M. Skłodowskiej-Curie i nauczę się porządkować wydarzenia w formie planu szczegółowego.	– Wiem, kim była Maria Skłodowska-Curie i jaką nagrodę otrzymała.	– Rozróżniam punkt główny planu od podpunktu szczegółowego (oznaczonego literami a, b, c).	– Potrafię ułożyć podane, wymieszane podpunkty w logicznej i chronologicznej kolejności pod właściwymi wydarzeniami głównymi.	– Samodzielnie układam plan szczegółowy tekstu o Marii Skłodowskiej-Curie. Zapisuję punkty w podobny sposób.	– Tworzę kompletną notatkę graficzną (sketchnotkę) o polskiej uczonej i interpretuję jej cytaty o wartości wewnętrznej człowieka.
Temat 57: Tajniki polskiej ortografii: pisownia <i>rz</i> i <i>ż</i>. Cel: Utrwalę zasady pisowni <i>rz</i> oraz <i>ż</i>, wykorzystując logiczne łamigłówki, sudoku i ortograficzną matematykę.	– Pamiętam podstawową regułę: <i>rz</i> piszemy po spółgłoskach (np. <i>p, b, k, g</i>).	– Potrafię poprawnie dopasować rybki z wyrazami do właściwych akwariów (<i>rz</i> lub <i>ż</i>).	– Uzasadniam pisownię wyrazów poprzez wymianę na <i>r, g, z, d, ż, s</i> w wyrazach pokrewnych (np. <i>morze – morski, wyżej – wysoko</i>).	– Prawidłowo rozwiązuję zadania z „ortograficznej matematyki”, wykonując obliczenia z zachowaniem kolejności działań i zasad pisowni.	– Bezbłędnie rozwiązuję ortograficzne sudoku i wyciągam wnioski o roli dbałości o język jako elemencie tożsamości (edukacja medialna).

Temat 58: Przyimek – mały szef. Cel: Poznam przyimek jako nieodmienną część mowy, zrozumieć czym jest wyrażenie przyimkowe i jak rządzi ono rzeczownikiem.	– Wskazuję w zdaniu małe, nieodmienne słowa określające przestrzeń (np. <i>pod, nad, w, obok</i>).	– Potrafię poprawnie pokazać ruchem ciała (w toku zabawy) relację przestrzenną wskazaną przez nauczyciela.	– Rozumiem i definiuję pojęcie wyrażenie przyimkowe jako połączenie przyimka z rzeczownikiem.	– Wskazuję w tekście wszystkie wyrażenia przyimkowe i wyjaśniam, na czym polega „władza” przyimka nad przypadkiem rzeczownika.	– Redaguję precyzyjny opis topograficzny klasy lub pokoju, stosując bogaty zestaw przyimków prostych i złożonych.
Temat 59: Co już wiesz? Co umiesz? Cel: Sprawdzę, co już umiem o przyimku, pisowni <i>rz</i> i <i>ż</i> oraz środkach poetyckich.	– Rozumiem treść popularnonaukowego tekstu <i>Matematyka to wielka rzecz</i> i odnajduję w nim podstawowe fakty.	– Potrafię odnaleźć w wierszu powtórzeniowym proste przyimki oraz wyrażenia przyimkowe.	– Wskazuję w tekście podsumowującym przykłady ożywień oraz koryguję proste, przekręcone związki frazeologiczne.	– Wyjaśniam pisownię trudnych wyrazów z <i>rz/ż</i> znalezionych w tekście, powołując się bezpośrednio na oficjalne reguły ortograficzne.	– Rozwiązuję bezbłędnie zadania testowe z powtórzeniowej „gry w kubki”, wykazując się pełną integracją wiedzy humanistycznej i techniczno-przyrodniczej
Temat 60: Laboratorium projektów: Wynalazki przyszłości. Cel: Wykorzystuję wiedzę z języka polskiego i innych dziedzin, aby zaprojektować, opisać i zaprezentować nowatorski wynalazek..	– Wspólnie z grupą wybieram problem codzienne i uczestniczę w prostych pracach manualnych nad makietą lub rysunkiem.	– Potrafię z pomocą zespołu sformułować krótką notatkę o tym, jak działa nasz wynalazek przyszłości.	– Dbając o budowę opisu przedmiotu, przygotowuję przydzielony mi fragment rozwinięcia pracy projektowej.	– Tworzę estetyczny, bezbłędny językowo i ortograficznie <i>Katalog Wynalazków Przyszłości</i> z zachowaniem trójdzielnej kompozycji opisu.	– Samodzielnie i z zachowaniem zasad profesjonalnej autoprezentacji demonstruję projekt grupy, logicznie uzasadniając jego przydatność.
ROZDZIAŁ VI: BARWY KULTURY – kompetencje 4K: kreatywność, kooperacja, krytyczne myślenie, komunikacja (twórcze myślenie, rozwijanie wyobraźni w konwencji baśniowej, negocjowanie znaczeń w zespole, formułowanie i uzasadnianie sądów o bohaterach, precyzja zapisu interpunkcyjnego, odpowiedzialność za intencję wypowiedzi i dialogu)					
Temat 61: Podróż do świata baśni. Cel: Przypomnę sobie znane baśnie i nauczę się odróżniać postacie oraz krainy realistyczne od fantastycznych.	– Znam tytuły najpopularniejszych baśni i rozpoznaję ich bohaterów po rekwizytach (np. szklany pantofelek).	– Rozumiem, czym różni się postać realistyczna od postaci fantastycznej na ilustracjach w podręczniku.	– Wskazuję charakterystyczne, stałe sformułowania budujące język baśni (np. „Dawno, dawno temu...”).	– Potrafię uzasadnić swoją opinię na temat roli wyobraźni w walce z codzienną nudą na podstawie tekstu poetyckiego.	– Samodzielnie analizuję obecność uniwersalnych motywów baśniowych we współczesnej popkulturze i literaturze dla starszych (np. <i>Narnia</i>).

Temat 62: Oznajmiam, pytam, rozkazuję – typy wypowiedzeń. Cel: Nauczę się rozpoznawać typy wypowiedzeń ze względu na cel i właściwie dobierać znaki interpunkcyjne.	– Wiem, czym jest wypowiedzenie i potrafię podać jego najprostszy, zrozumiały przykład.	– Rozróżniam i nazywam wypowiedzenia oznajmujące, pytające oraz rozkazujące.	– Przyporządkowuję podane przykłady zdań z baśni do trzech odpowiednich grup w tabeli zeszytu.	– Samodzielnie i poprawnie dobieram oraz stawiam znaki interpunkcyjne (<i>kropka, znak zapytania, wykrzyknik</i>) w zależności od intencji i emocji.	– Odkodowuję i bezbłędnie uzupełniam matematyczny rysunek z zadania dodatkowego w teczce, tworząc własne wypowiedzenia dla postaci.
Temat 63: Małe, ale ważne. Dlaczego bez przecinka ani rusz? Cel: Zrozumiem, jak przecinek zmienia sens wypowiedzi, i nauczę się go stawiać przy wyliczaniu, wołaczach i przed spójnikami.	– Rozumiem na śmiesznym przykładzie (<i>Zjedźmy dzieci</i>), że brak przecinka całkowicie zmienia znaczenie słów.	– Wiem, że przecinek jest niezbędny, gdy wymieniam po kolei kilka rzeczy (zasada wyliczania).	– Stosuję przecinek przy wołaczu – poprawnie oddzielam imię adresata na początku, w środku lub na końcu zdania.	– Świadomie i bezbłędnie stawiam przecinki przed poznanymi słowami-kluczami (spójnikami: <i>że, bo, ale, więc, który, dlatego, żeby</i>).	– Samodzielnie odczytuję zakodowane hasło ze skomplikowanej interpunkcyjnej spirali i redaguję tekst, korygując błędy rówieśników.
Temat 64: Poznaj opowieść smoka o czekoladowym sercu. Cel: Nauczę się bezbłędnie odróżniać narratora pierwszoosobowego od trzecioosobowego na podstawie form czasowników.	– Czytam tekst i potrafię odpowiedzieć na pytania o przygodach smoczycy zamienionej w człowieka.	– Wskazuję w tekście fragmenty, w których bohaterka mówi bezpośrednio o sobie w formach „ja”.	– Definiuję pojęcia narrator pierwszoosobowy (uczestnik) oraz narrator trzecioosobowy (obserwator).	– Płynnie przekształcam wskazany fragment tekstu, zmieniając narrację z 1. osoby na 3. osobę (dostosowuję formy czasowników).	– Piszę dwa opisy tego samego zdjęcia z różnych perspektyw: raz jako „ja”, a raz jako obserwator z zewnątrz.
Temat 65: Dawno, dawno temu... Pomówmy o cechach baśni. Cel: Przeanalizuję utwór braci Grimm <i>Królowa pszczoł</i> i wypiszę cechy charakterystyczne dla gatunku baśni.	– Pamiętam najważniejsze wydarzenia z baśni i wiem, jak Głuptas ocalał mrówki, kaczki oraz pszczoły.	– Potrafię wskazać czas akcji („<i>Pewnego razu</i>”) oraz miejsce, udowadniając ich nieokreśloność.	– Tworzę uproszczoną notatkę rysunkową przedstawiającą elementy świata przedstawionego (czas, miejsce, bohaterów, wydarzenia).	– Samodzielnie analizuję schemat cech baśni i poprawnie udowadniam, że czytany tekst jest baśnią, podając konkretne cytaty.	– Wyjaśniam filozoficzne i moralne znaczenie postępowania Głuptasa, dowodząc, że baśniowa wrażliwość jest najwyższą mądrością.

Temat 66: Inny nie znaczy gorszy! Cel: Prześledzę losy brzydkiego kaczątka, nauczę się definiować pojęcie morału i wyciągać uniwersalne wnioski.	– Wskazuję w tekście H.Ch. Andersena zdania opisujące trudne chwile bohatera na podwórku.	– Nazywam i opisuję emocje kaczątka (smutek, samotność) oraz jego radość po ostatecznej przemianie w łabędzia.	– Potrafię własnymi słowami wyjaśnić, czym różni się zachowania uprzejme od raniących i wykluczających.	– Definiuję pojęcie morał i potrafię samodzielnie sformułować naukę wpływającą z losów Brzydkiego Kaczątka.	– Łączę treść utworu z biografią Andersena oraz układam Klasowy Kodeks Życzliwości, przeciwdziałający wykluczeniu (inkluzja).
Temat 67: Jak zapisać dialog? Cel: Przeanalizuję baśń Ch. Perraulta <i>Wróżki</i> i opanuję interpunkcyjne zasady graficznego zapisywania rozmowy bohaterów.	– Wskazuję w tekście, które słowa wypowiada dobra siostra, a które starsza córka i ich matka.	– Wiem, jak matka i wróżka nagrodziły lub ukarały obie siostry (diamenty vs węże i ropuchy).	– Rozumiem podstawową zasadę graficzną: wiem, że każdą nową wypowiedź w dialogu muszę rozpocząć od myślnika od nowej linii.	– Samodzielnie i poprawnie przepisuję lub redaguję dialog między bohaterami, dbając o nienaganną interpunkcję wtrąceń narratora.	– Tworzę współczesną, zindywidualizowaną wersję baśni Perraulta, w której nagrodą są „lajki”, a karą internetowy hejt (edukacja medialna).
Temat 68: Roszpunka – dziewczynka zamknięta w wieży. Cel: Sporządzę szczegółowy plan wydarzeń z baśni o Roszpuncie oraz dokonam analizy porównawczej baśni i legendy.	– Pamiętam, dlaczego Roszpunka musiała zamieszkać w wysokiej wieży i jak wchodził do niej królewicz.	– Potrafię ułożyć prosty, ramowy plan wydarzeń z czytanej baśni braci Grimm w prawidłowej chronologii.	– Zapisuję szczegółowy plan opowieści, sprawnie rozbudowując punkty główne o podpunkty oznaczone literami (A, B, C).	– Bezbłędnie uzupełniam i porządkuję tabelę porównawczą, wykazując podobieństwa i różnice między baśnią a legendą.	– Rozwiązuję logiczną układankę trimino z teczki i redaguję głęboki wpis do pamiętnika w imieniu bohaterki (analiza psychologiczna).
Temat 69: Dzień Tematyczny: Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego Cel: Przeciwczę sprawność dykcyjną, poznam dawne, zapomniane słowa i dokonam korekty najczęstszych błędów językowych.	– Biorę aktywny udział w klasowych próbach odczytywania zabawnych łamańców językowych.	– Potrafię z pomocą podanych w podręczniku definicji wyjaśnić znaczenie dawnych słów (np. <i>huncwot, absztyfikant, drzewiej</i>).	– Poprawnie łączę znane związki frazeologiczne (np. <i>trzymać język za zębami, ugryźć się w język</i>) z ich definicjami.	– Rozpoznaję i skutecznie eliminuję najczęstsze błędy językowe w toku klasowego głosowania (np. <i>wziąć, poszedłem, w cudzysłowie</i>).	– Zdobywam tytuł Klasowego Mistrza Dykcji i tworzę poprawną, bogatą językowo wypowiedź.

Temat 70: Co już wiesz? Co umiesz? Cel: Sprawdzę swoje kompetencje 4K oraz wiedzę teoretycznoliteracką i interpunkcyjną na podstawie przewrotnego tekstu M. Kozubka.	– Czytam tekst <i>Co z tym smokiem?</i> i rozumiem, dlaczego smok Kuba był inny niż reszta stworzeń.	– Rozpoznaję w tekście powtórzeniowym wypowiedzenia oznajmujące oraz pytające.	– Wskazuję w tekście podsumowującym brakujące przecinki przy wyliczaniu oraz przed spójnikiem <i>więc</i>.	– Wykazuję się pełną znajomością teorii baśni: samodzielnie wykonuję zadania testowe i poprawnie uzupełniam test prawda/fałsz.	– Wykazuję się pełną dojrzałością w toku klasowego turnieju podsumowującego i redaguję twórczy dialog, zawierający elementy zabawy stereotypami kultury.
Temat 71: Laboratorium projektów i doświadczeń: Barwy kultury. Cel: Zastosuję w praktycznym działaniu zespołowym kompetencje 4K, tworząc album kart postaci baśniowych lub plakat interpunkcyjny według jasnych kryteriów sukcesu.	– Wspólnie z moją grupą wybieram zadanie projektowe i wykonuję prosty przydział prac manualnych (np. kolorowanie, wycinanie).	– Rozumiem, że nasza praca musi realizować wybrany temat (karty postaci lub plakat) i zawierać elementy graficzne oraz tekstowe.	– Potrafię poprawnie sformułować krótkie opisy cech charakteru baśniowego bohatera lub ułożyć poprawne interpunkcyjnie zdania wykrzyknikowe i pytające.	– Przygotowuję kompletną, estetyczną i poprawną ortograficznie oraz interpunkcyjnie część projektu, dbając o unikanie powtórzeń wyrazowych.	– Samodzielnie prezentuję efekty pracy grupy na forum klasy, stosując zasady autoprezentacji, oraz dokonuję dojrzałej samooceny zaangażowania.
ROZDZIAŁ VII: ŚCIEŻKI WYOBRAŹNI – świadomość i ekspresja kulturalna (rozumienie dziedzictwa kulturowego, wrażliwość estetyczna, odbiór dzieł różnych sztuk: teatru, muzeum, malarstwa i muzyki, interpretacja środków stylistycznych jako słownych środków wyrazu, wyrażanie emocji poprzez przekład intersemiotyczny, aktywna ekspresja artystyczna)					
Temat 72: Teatralny chaos – humor i magia w utworze poetyckim. Cel: Przeczytałem utwór poetycki, wskażę w nim elementy humoru oraz magii i rozpoznaję osobę mówiącą.	– Czytam wiersz i rozumiem jego ogólny sens; – Wskazuję słowa, które mnie rozśmieszyły.	– Potrafię określić nastrój panujący w utworze poetyckim.	– Odróżniam w wierszu elementy realistyczne od fantastycznych (magicznych).	– Identyfikuję podmiotu mówiącego i wyjaśniam własnymi słowami, jak humor wpływa na moją wyobraźnię.	– Dokonuję samodzielnej analizy zabiegów artystycznych służących wywołaniu zaskoczenia u odbiorcy (poziom ewaluacji według Blooma).

Temat 73: Dzień tematyczny: Międzynarodowy Dzień Teatru. Cel: Poznam zasady i pojęcia teatralne oraz wezmę udział w zespołowych działaniach dramowych.	– Wiem, czym różni się wizyta w teatrze od oglądania filmu w kinie.	– Wykorzystuję pojęcia: <i>scena, widownia, kurtyna, plakat teatralny</i>.	– Znam pojęcia: <i>premiera, reżyser, sufler, scenografia</i> i rozumiem ich zadania.	– Aktywnie współtworzę krótką, bezpieczną klasową scenkę dramową, wyrażając emocje gestem i głosem.	– Przeprowadzam krytyczną ocenę roli teatru we współczesnym świecie na podstawie zebranych materiałów informacyjnych.
Temat 74: Miło mi zaprosić Cię na... – krótki kurs pisanie zaproszeń. Cel: Opanuję kompozycję i układ graficzny zaproszenia i napiszę własną wypowiedź użytkową.	– Wiem, do kogo kieruję swoje zaproszenie (rozróżniam odbiorcę); – Wiem, do czego służy zaproszenie.	– Wymieniam elementy zaproszenia: <i>kto, kogo, na co, gdzie, kiedy</i>.	– Potrafię poprawnie ułożyć formułę oficjalnego zaproszenia na spektakl klasowy.	– Komponuję bezbłędne pod względem ortograficznym zaproszenie, dbając o akapity i zwroty grzecznościowe wielką literą.	– Tworzę nowatorskie zaproszenie interaktywne (np. z hasłem promocyjnym), dobierając nienaganny, chwytliwy styl retoryczny.
Temat 75: Czy w muzeum musi być nudno? Cel: Poznam specyfikę pojęć muzealnych oraz opiszę wrażenia, jakie wywołują we mnie eksponaty i sztuki plastyczne.	– Rozumiem, że w muzeum ogląda się zabytki i eksponaty.	– Korzystam ze słowników, aby wyjaśnić trudne słowa związane ze sztuką.	– Opisuję swoimi słowami wygląd wybranego elementu wystawy lub obrazu.	– Tworzę kilkudzaniową, spójną notatkę syntetyczną opisującą moje wrażenia estetyczne po kontakcie z dziełem sztuki.	– Rozumiem wartość muzeów w życiu człowieka, tworzę hasło i grafikę zachęcającą do zwiedzania muzeum.
Temat 76: Świat pełen dźwięków. Cel: Rozpoznam w tekstach kultury wyrazy dźwiękonaśladowcze oraz określę ich wpływ na zmysły odbiorcy.	– Odszukuję w wierszu proste wyrazy naśladowcze natury.	– Znam i poprawnie wykorzystuję termin wyraz dźwiękonaśladowczy.	– Rozumiem, że dźwięki w tekście służą pobudzaniu wyobraźni czytelnika.	– Świadomie wprowadzam onomatopeje do własnego opisu sytuacji, aby oddać jej dynamizm.	– Przygotowuję mistrzowską interpretację głosową wiersza, precyzyjnie sterując tempem, pauzą i siłą głosu.

Temat 77: Smok i słodka wizyta u kota Bibelota. Cel: Zastosuję w praktyce metodę przekładu tekstu na przedstawienie, tworząc ilustracje i tekst do teatryku skrzynkowego.	– Rozumiem fabułę opowieści o smoku i kocie Bibelocie.	– Wiem, na czym polega prezentacja opowieści w technice ilustrowanego teatru kamishibai.	– Wspólnie z zespołem planuję podział ról: przygotowuję wybraną kartę ilustracyjną do tekstu.	– Samodzielnie redaguję fragment tekstu narracyjnego przeznaczony do głośnego odczytania podczas pokazu, dbając o kulturę słowa.	– Koordynuję zespół projektowy i swobodnie prezentuję opowieść na forum klasy.
Temat 78: Co już wiesz? Co umiesz? Cel: Podsumuję i zweryfikuję swoje umiejętności z zakresu rozpoznawania środków stylistycznych, interpunkcji i redagowania tekstów użytkowych.	– Odnajduję w tekście powtórzeniowym najprostsze informacje o sztuce.	– Wskazuję w wierszu bilansowym przynajmniej po jednym epitecie i porównaniu.	– Wyjaśniam znaczenie poznanych w tym dziale związków frazeologicznych w słowniku.	– Bezbłędnie wskazuję i wypisuję z tekstu ciągłego epitety, porównania oraz onomatopeje, poprawnie określając ich funkcję.	– Samodzielnie wykonuję alternatywne zadania sprawdzające (sztafeta zadaniowa), rzetelnie oceniając stopień własnego zaangażowania.
Temat 79: Laboratorium projektów i doświadczeń: Żywy obraz i kulturalna wyprawa. Cel: Wykorzystam wiedzę o kompozycji i kolorze, aby odtworzyć znane dzieło malarskie w formie fotografii, oraz dokonam samooceny.	– Wspólnie z grupą wybieram obraz malarski i wykonuję proste zadanie manualne przy organizacji tła.	– Rozumiem zasady przekładu tekstu na przedstawienie i wiem, czym jest żywy obraz.	– Analizuję detale, postawę i strój postaci na oryginalnym płótnie w celu ich wiernego odwzorowania.	– Przygotowuję kompletną dokumentację fotograficzną (lub opisową) projektu, bezbłędnie stosując reguły interpunkcyjne.	– Dokonuję profesjonalnej obrony projektu na forum, analizując przyrost własnych kompetencji (portfolio).
ROZDZIAŁ VIII: W SIECI MOŻLIWOŚCI – kompetencje cyfrowe oraz higiena medialna (bezpieczeństwo i netykieta w komunikacji elektronicznej, aktywne wyszukiwanie i selekcja informacji w źródłach internetowych, ocena wiarygodności przekazów cyfrowych, przeciwdziałanie przebudżcowaniu i przeładowaniu informacyjnemu, świadome budowanie równowagi offline/online)					

Temat 80: Dzień tematyczny: Dzień bez Komputera. Cel: Zrozumiem zagrożenia płynące z nadmiaru ekranów i zaplanuję aktywne działania offline.	– Wiem, czym jest przebudźcowanie i dlaczego warto odkładać telefon.	– Nazywam emocje, jakie towarzyszą mi podczas dłuższego braku gier cyfrowych.	– Wskazuję w tekście literackim zachowania bohaterów, którzy nadużywają technologii.	– Formułuję samodzielne wnioski dotyczące zasad higieny cyfrowej w moim domu.	– Opracowuję autorski, tygodniowy plan alternatywnych aktywności offline dla mojej klasy (4K – Kreatywność).
Temat 81: Czy wszystko w internecie jest prawdą? O fake newsach. Cel: Nauczę się odróżniać informacje prawdziwe od fałszywych oraz fakty od opinii.	– Rozumiem pojęcie <i>fake news</i> i wiem, że w sieci istnieją kłamstwa.	– Odróżniam w prostych komunikatach internetowych zdania o faktach od zdań wyrażających opinie.	– Aktywnie wyszukuję informacje i wskazuję, które źródła są bardziej wiarygodne.	– Analizuję podany artykuł sieciowy i samodzielnie demaskuję zawartą w nim manipulację lub fałsz.	– Wykorzystuję zaawansowane reguły krytycznego myślenia do weryfikacji wiadomości medialnych (moduł medialny).
Temat 82: Siejemy dobro w sieci Cel: Poznam i zastosuję w praktyce zasady netykiety oraz grzeczności językowej w internecie.	– Wiem, że w internecie należy odnosić się do innych z szacunkiem.	– Rozpoznaję przejawy agresji językowej i niewłaściwych komentarzy (hejt).	– Stosuję w moich komunikatach zasady grzecznościowe (np. nie używam Caps Locka).	– Poprawnie przekształcam agresywne i raniące wypowiedzi internetowe w kulturalne komunikaty.	– Tworzę Klasowy Kodeks Kulturalnego Internauty i wspieram rówieśników w asertywnej komunikacji.
Temat 83: Skąd się wzięły małpy w internecie? Cel: Poznam historię powstania poczty elektronicznej i przeanalizuję tekst popularnonaukowy.	– Wyjaśniam, do czego służy znak @ w adresie e-mail.	– Odnajduję w tekście podstawowe fakty historyczne o narodzinach internetu.	– Formułuję pytania do poszczególnych akapitów czytanego tekstu popularnonaukowego.	– Tworzę syntetyczną notatkę w formie mapy myśli podsumowującą historię znaku @.	– Łączę wiedzę techniczną z humanistyczną refleksją nad wpływem technologii na więzi międzyludzkie.
Temat 84: Jak napisać e-mail? Cel: Opanuję kompozycję i układ graficzny listu elektronicznego w sytuacji oficjalnej i prywatnej.	– Wiem, że e-mail musi mieć wpisany temat i treść wiadomości.	– Wymieniam składniki e-maila: <i>powitanie, treść, pożegnanie, podpis</i>.	– Dostosowuję zwroty powitalne i pożegnalne do sytuacji (oficjalna do nauczyciela vs prywatna do kolegi).	– Samodzielnie redaguję poprawny ortograficznie i interpunkcyjnie e-mail, pisząc zaimki wielką literą (<i>Ciebie, Pani</i>).	– Bezbłędnie komponuję e-mail o charakterze oficjalnym (np. zapytanie do instytucji kultury), dbając o nienaganny styl retoryczny.

Temat 85: Na tropie czasu, sposobu i miejsca – czyli Detektyw Przysłówek. Cel: Rozpoznam przysłówki w tekście i określę ich funkcję na podstawie pytań: jak? gdzie? kiedy?	– Znam pytania nieodmiennej części mowy – przysłówka.	– Odróżniam przymiotnik (<i>jaki?</i>) od przysłówka (<i>jak?</i>) w parach wyrazów.	– Poprawnie wskazuję w zdaniach cyfrowych przysłówki czasu, miejsca i sposobu.	– Przypisuję przymiotnikom poprawne formy przysłówków i stosuję je funkcjonalnie w opisie sytuacji.	– Rozwiązuję bezbłędnie zadania analityczne i matematyczno-językowe z teczki ćwiczeń serii <i>Moim zdaniem</i>.
Temat 86: Dlaczego nie wszystkie znajomości z internetu są bezpieczne? Cel: Przeanalizuję utwór literacki i nauczę się zasad ograniczonego zaufania w sieci.	– Rozumiem, że w sieci ktoś może podawać się za inną osobę niż jest w rzeczywistości.	– Omawiam niebezpieczne zachowania bohaterów czytanego opowiadania	– Wskazuję w tekście fragmenty ostrzegające przed podawaniem swoich danych osobowych.	– Wyciągam uniwersalne wnioski moralne (morał) i potrafię uzasadnić swoje stanowisko w toku dyskusji.	– Formułuję logiczną argumentację opartą na faktach i tekstach kultury przeciwdziałającą manipulacji rówieśniczej.
Temat 87: Co już wiesz? Co umiesz? Cel: Sprawdzę i usystematyzuję swoją wiedzę o przysłówku, e-mailu i higienie cyfrowej.	– Rozpoznaję w tekście powtórzeniowym przysłówki i podstawowe znaki interpunkcyjne.	– Uzupełniam testy wyboru oraz zadania prawda/fałsz badające podstawowe rozumienie rozdziału.	– Wskazuję błędy kompozycyjne w podanych przykładach listów elektronicznych.	– Bezbłędnie wykonuję całoroczne zadania powtórzeniowe z zakresu leksyki i gramatyki funkcjonalnej.	– Uzyskuję maksymalny wynik w alternatywnym bilansie wiedzy (stacje zadaniowe / turniej), dokonując świadomej autooceny.
Temat 88: Laboratorium projektów i doświadczeń: Cyfrowe doświadczenia. Cel: Zastosuję w praktyce zespołowej kompetencje cyfrowe i 4K, realizując projekt podsumowujący dział.	– Wspólnie z grupą wybieram zadanie projektowe z Laboratorium i wykonuję proste instrukcje.	– Rozumiem cele naszego doświadczenia cyfrowego i współpracuję przy zbieraniu danych offline.	– Przygotowuję poprawną graficznie i merytorycznie część projektu (np. wykres detoksu lub makietę).	– Samodzielnie redaguję sprawozdanie lub treść e-maila prezentującego wyniki naszej pracy zespołowej.	– Koordynuję pokaz grupowy, udzielam konstruktywnej informacji zwrotnej (IZ) rówieśnikom i dokonuję pogłębionej samooceny.
ROZDZIAŁ IX: POROZUMIENIE W RÓŻNORODNOŚCI – kompetencje osobiste, społeczne i obywatelskie w zakresie inkluzji (empatia, szacunek dla odmienności, akceptacja neuroróżnorodności, przezwyciężanie stereotypów, rozwijanie odporności psychicznej, autorefleksja i metakognicja poznawcza jako podsumowanie całorocznego przyrostu umiejętności)					

Temat 89: Normalność, czyli co? Cel: Zastanowię się nad tym, co to znaczy być normalnym i nauczę się szanować różnice między ludźmi.	– Rozumiem, że każdy człowiek ma prawo wyglądać i myśleć inaczej.	– Podaję proste przykłady cech, którymi ludzie różnią się od siebie.	– Wskazuję w czytany tekście zachowania bohaterów, które pokazują akceptację.	– Potrafię uzasadnić swoje zdanie na temat tego, dlaczego warto być tolerancyjnym.	– Samodzielnie piszę krótką wypowiedź o tym, jak różnorodność wzbogaca naszą klasę.
Temat 90: Wywiad jako sposób poznawania drugiego człowieka. Cel: Dowiem się, jak rozmawiać z drugą osobą i ułożę pytania do wywiadu.	– Wiem, jakie zadania ma osoba zadająca pytania, a jakie odpowiadająca.	– Rozróżniam proste pytanie zamknięte od pytania otwartego.	– Układam zestaw 5 pytań, które pozwalają lepiej poznać kolegę lub koleżankę.	– Przeprowadzam w parze krótką rozmowę (wywiad) i zapisuję najważniejsze odpowiedzi.	– Redaguję ciekawy, poprawny graficznie wywiad z dorosłym (np. z kimś z rodziny).
Temat 91: Słowa mają moc – jak rozpoznać i zatrzymać hejt? Cel: Nauczę się reagować na brzydkie słowa w sieci i dbać o kulturę wypowiedzi.	– Wiem, że obrażanie innych w internecie i szkole jest złe.	– Rozpoznaję w podanych przykładach słowa raniące i niemiłe.	– Znam zasady kulturalnego zachowania (netykiety) w internecie.	– Potrafię zamienić złośliwy komentarz w kulturalną i spokojną wypowiedź.	– Układam klasowy plan działania, który pomaga bronić słabszych przed dokuczaniem.
Temat 92: Dzień tematyczny: Dzień Różnorodności Kulturowej. Cel: Poznam tradycje z innych krajów i wezmę udział w zabawie grupowej.	– Wiem, że na świecie ludzie mówią różnymi językami i mają inne zwyczaje.	– Wymieniam 2 tradycje lub potrawy charakterystyczne dla innych kultur.	– Współpracuję w grupie podczas klasowego święta różnorodności.	– Opowiadam ciekawie o wybranym kraju na podstawie przeczytanych informacji.	– Przygotowuję z zespołem miniprzewodnik po wybranej kulturze (metoda 4K).
Temat 93: Marzenia, pragnienia, tęsknoty. „Drzewo życzeń”. Cel: Przeczytam tekst literacki, opowiem o swoich marzeniach i stworzę kartkę na klasowe drzewo.	– Umiem opowiedzieć, o czym jest tekst; – Wymieniam jedno swoje wielkie marzenie szkolne lub osobiste.	– Rozumiem, czym różni się zwykła zachcianka od ważnego pragnienia.	– Wskazuję w wierszu lub opowiadaniu marzenia głównych bohaterów.	– Zapisuję na ozdobnym liściu swoje życzenie dla klasy, dbając o ortografię.	– Wyjaśniam pisemnie, jak marzenia pomagają nam się rozwijać i dążyć do celu.

Temat 94: Dlaczego warto się oprzeć rówieśniczej presji? Cel: Dowiem się, czym jest nacisk grupy i nauczę się mówić <i>nie</i> w zgodzie ze sobą.	– Wiem, że nie muszę robić wszystkiego, co każą mi koledzy.	– Rozpoznaję sytuacje, w których grupa namawia kogoś do złego zachowania.	– Rozumiem, dlaczego bohater tekstu czuł się nieswojo, robiąc to, co reszta.	– Potrafię podać przykład asertywnej odmowy (mówię <i>nie</i> grzecznie i stanowczo).	– Odgrywam w miniscence rolę osoby, która broni swojego zdania mimo śmiechu innych.
Temat 95: Szary domek z barwnym wnętrzem. Cel: Przeanalizuję losy bohaterów opowiadania i zrozumieć, czym jest współczucie.	– Opowiadam najważniejsze wydarzenia z przeczytanego tekstu.	– Wyjaśniam własnymi słowami, co czuł samotny bohater opowieści.	– Wskazuję w utworze zachowania, które przyniosły radość i pocieszenie.	– Piszę krótkie opowiadanie o tym, jak pomogłem komuś w trudnej chwili.	– Tworzę plakat (notatkę wizualną) przedstawiający zasady prawdziwej przyjaźni.
Temat 96: Kiedy litery tańczą przed oczami. Cel: Dowiem się, z jakimi trudnościami mierzą się niektórzy z nas i jak ich wspierać.	– Wiem, że niektórzy ludzie potrzebują więcej czasu na czytanie i pisanie.	– Rozumiem, że trudności w nauce nie oznaczają, że ktoś jest mniej zdolny.	– Wskazuję w tekście metody, które ułatwiają zapamiętywanie liter (np. kolory).	– Omawiam, jak mogę pomóc koledze lub koleżance, którzy wolniej czytają.	– Układam grę językową (np. kalambury), w której każdy ma równe szanse na sukces.
Temat 97: Dlaczego warto dostrzegać drobne radości? Cel: Przeczytam tekst o codziennym życiu i nauczę się cieszyć z małych rzeczy.	– Wymieniam jedną miłą rzecz, która spotkała mnie dzisiejszego ranka.	– Rozumiem przesłanie tekstu, który mówi, że szczęście to nie tylko wielkie prezenty.	– Odnajduję w utworze fragmenty opisujące radosne, zwykłe chwile.	– Prowadzę przez trzy dni mały „pamiętnik dobrych chwil”, dbając o czystość zapisu.	– Piszę list do przyjaciela, w którym dziękuję mu za wspólnie spędzony czas.
Temat 98: Pozdrowienia z wakacji. Cel: Opanuję zasady wypisywania pocztówki i poprawnie zaadresuję kartkę.	– Wiem, w którym miejscu na pocztówce piszemy adres, a w którym pozdrowienia.	– Znam zwroty odpowiednie na wakacje (np. <i>Serdeczne pozdrowienia z...</i>).	– Poprawnie i czytelnie wpisuję dane adresata, pamiętając o kodzie pocztowym.	– Redaguję ciekawą treść pozdrowień z zachowaniem zasad ortografii.	– Tworzę autorską, rysunkową kartkę pocztową z wakacji profesorki Frazzi (4K).

Temat 99: Co już wiesz? Co umiesz? Podsumowanie pracy w klasie IV. Cel: Sprawdzę swoje wiadomości i umiejętności z całego roku w formie zabawy.	– Rozpoznaję w tekście podstawowe części mowy poznane w klasie IV.	– Stosuję zasady pisowni <i>u/ó, ż/rz, ch/h</i> w prostych słowach.	– Poprawnie uzupełniam całoroczne zadania powtórzeniowe w <i>Ćwiczeniach</i>.	– Bezbłędnie wskazuję w tekście epitety, porównania oraz wyrazy dźwiękonaśladowcze.	– Zdobywam maksymalną liczbę punktów w klasowym teleturnieju podsumowującym rok.
Temat 100: Laboratorium projektów i doświadczeń: Razem w świecie różnic. Cel: Stworzę z grupą końcowy projekt pokazujący, czego nauczyliśmy się o ludziach i języku.	– Wykonuję proste zadanie przydzielone mi przez mój zespół projektowy.	– Rozumiem cel naszej pracy i potrafię wyjaśnić, co przedstawia nasz plakat.	– Stosuję zasady współpracy, nie kłócę się i słucham pomysłów innych dzieci.	– Przygotowuję estetyczną część projektu, bezbłędnie stawiając znaki interpunkcyjne.	– Prezentuję śmiało wyniki pracy na forum klasy i sprawiedliwie oceniam swój wkład.
CZYTANIE I PISANIE – OMÓWIENIE LEKTUR					

Temat: Omówienie treści i problematyki lektury obowiązkowej Cele lekcji: – Dowiem się, jaki był główny problem poruszany w lekturze. Nauczę się wyrażać własne zdanie o zachowaniu postaci i potwierdzać je przykładami z książki. – Zrozumiem przeżycia głównego bohatera lektury. Zobaczę, przed jakimi trudnymi wyborami stanął, co z nich wyniknęło i jakie wartości były dla niego najważniejsze. - Przeanalizuję treść lektury obowiązkowej i zastanowię się, czego uczy nas ta historia.	– Podaję imię i nazwisko autora oraz tytuł książki. – Wskazuję głównego bohatera utworu. – Określam, gdzie i kiedy rozgrywa się akcja. – Opowiadam o jednym wybranym wydarzeniu. - Oceniam, co mi się podobało w książce. - W swoich wypowiedziach podaję tytuł lektury i poprawnie nazywam elementy jej świata (kto, gdzie, kiedy, co zrobił).	– Wymieniam najważniejsze postacie drugoplanowe. – Układam wydarzenia w kolejności, w jakiej się działy. – Nazywam podstawowe cechy wyglądu bohatera. – Mówię, jakie uczucia budzi we mnie ta książka. - Tworzę plan wydarzeń. - Oceniam postępowanie bohatera. - Wybieram jednego bohatera, wymieniam dwie jego cechy charakteru i podaję przykłady jego zachowań z książki.	– Odróżniam wydarzenia prawdopodobne od fantastycznych. – Wskazuję główny problem bohatera (np. strach, kłamstwo). – Wybieram z książki krótki cytat na potwierdzenie moich słów. – Określam, czy opowieść ma szczęśliwe zakończenie. - Wskazuję najważniejszą próbę lub dylemat moralny, przed jakim stanęła postać, i piszę, jak sobie z tym poradziła. - Wspólnie z grupą dzielę się zadaniami podczas tworzenia mapy relacji między bohaterami książki. - Rysuję „Drzewo Wyborów Bohatera” – na korzeniach wypisuję przyczyny jego decyzji, a na liściach skutki.	– Wyjaśniam, dlaczego bohater podjął daną decyzję i jakie były jej skutki. – Pokazuję, jak zmienił się bohater pod wpływem przygód. – Wyrażam własną opinię o książce i uzasadniam ją powodem. – Zapisuję notatkę w formie czytelnego planu. - Potrafię opowiedzieć kolegom o wybranym wydarzeniu z lektury w taki sposób, aby zaciekać słuchaczy. - Przedstawiam problemy bohaterów w formie niedosłownej, przenośnej.	– Łączę problemy bohatera (np. trudny wybór) z sytuacjami z mojego życia lub klasy. - Opisuję najważniejsze miejsce w lekturze, odwołując się do zmysłów: piszę, co bohater tam widział, słyszał, czuł lub dotykał. – Samodzielnie tłumaczę uniwersalną naukę płynącą z książki. – Tworzę autorską pracę (np. komiks, list do bohatera, rysunek).
---	--	---	---	--	--

Temat: <u>Umiem napisać opowiadanie</u> Cel: Dowiem się, z jakich części składa się opowiadanie i napiszę własną, ciekawą historię. Nauczę się tak układać wydarzenia, aby czytelnik od razu wiedział, kto bierze w nich udział, gdzie i kiedy dzieje się akcja oraz jak się ona kończy.	– Piszę historię, która ma początek, środek i koniec. – Wymyślam imię dla głównego bohatera. – Zapisuję przynajmniej trzy zdania na zadany temat.	– We wstępie podaję czas i miejsce wydarzeń. – Układam przygody w kolejności chronologicznej. – Oddzielam wstęp, rozwinięcie i zakończenie akapitami.	– Wprowadzam do historii prosty opis bohatera lub przedmiotu. – Używam wyrazów, które ożywiają opowieść (np. nagle, niespodziewanie).	– Samodzielnie wybieram typ opowieści (w 1. lub 3. osobie) i pilnuję go w całym tekście. – W zakończeniu dodaję krótką refleksję (moją ocenę wydarzeń).	– Tworzę oryginalną fabułę z ciekawym zwrotem akcji. – Wprowadzam do tekstu dialogi zapisane zgodnie z zasadami. – Stosuję bogate słownictwo.
Temat: <u>Umiem napisać opis przedmiotu i postaci</u> Cel: Nauczę się opisywać przedmioty oraz postaci w uporządkowany sposób (od cech ogólnych do szczegółowych), używając przymiotników, epitetów oraz słów, które działają na zmysły czytelnika.	– Nazywam opisywany przedmiot lub postać. – Wymieniam ich najbardziej widoczne cechy (np. kolor, wielkość).	– Buduję wypowiedź złożoną z trzech części (wstęp, rozwinięcie, zakończenie). – Piszę, skąd pochodzi dana rzecz/postać.	– Wydzielam części opisu za pomocą akapitów. – Używam wielu przymiotników i trafnych epitetów do określenia wyglądu.	– Wprowadzam do opisu elementy sensoryczne (co widzę, co czuję w dotyku, co słyszę). – W zakończeniu wyrażam i uzasadniam swoją opinię.	– Tworzę bogaty, plastyczny opis (tzw. „malowanie słowami”) z użyciem nieszablonowych porównań. – Zachowuję pełną poprawność językową.
Temat: <u>Umiem napisać list tradycyjny i elektroniczny (e-mail)</u> Cel: Poznam budowę listu oraz wiadomości e-mail. Nauczę się, jak grzecznie i zgodnie z zasadami zwracać się do różnych osób oraz jak poprawnie zapisywać zaimki wielką literą.	– Piszę tekst, który jest wiadomością skierowaną do konkretnej osoby. – Używam zwrotu powitalnego i pożegnalnego. – Podpisuję się na końcu.	– Umieszczam w prawym górnym rogu listu miejscowość i datę. – Dbam o to, by treść listu była podzielona na trzy części (wstęp, rozwinięcie, zakończenie).	– Zapisuję zwroty do adresata (np. <i>Ciebie, Twój, Wam</i>) wielką literą. – W e-mailu poprawnie wpisuję krótki i jasny temat wiadomości.	– Dostosowuję język listu do odbiorcy (używam innych słów do kolegi, a innych do osoby dorosłej). – Jasno tłumaczę, w jakim celu piszę tę wiadomość.	– Piszę list nasycony ciekawymi informacjami i opisami przeżyć. – Kontroluję tekst pod kątem netykiety i zasad grzeczności językowej.

Temat: <u>Umiem napisać plan ramowy i szczegółowy</u> Cel: Nauczę się porządkować wydarzenia z lektury, filmu lub własnego dnia w odpowiedniej kolejności. Dowiem się, czym różni się krótki plan ramowy od dokładnego planu szczegółowego z podpunktami.	– Wskazuję, które wydarzenie w książce miało miejsce na początku, a które na końcu. – Zapisuję co najmniej trzy najważniejsze momenty historii.	– Układam punkty planu zgodnie z kolejnością minionych wydarzeń (chronologicznie). – Numeruję punkty za pomocą cyfr arabskich (1, 2, 3).	– Zapisuję cały plan ramowy w jednej, spójnej formie: używam wyłącznie równoważników zdań (bez czasowników w formie osobowej).	– Tworzę poprawny graficznie plan szczegółowy: do punktów głównych dopisuję podpunkty oznaczone literami (a, b, c). – Dbam o logikę tekstu.	– Mój plan szczegółowy jest tak dokładny, że pozwala koledze bezbłędnie i szczegółowo opowiedzieć całą lekturę bez zaglądania do książki.
Temat: <u>Umiem stworzyć notatkę w różnych formach</u> Cel: Poznam różne sposoby zapisywania najważniejszych informacji z lekcji lub tekstu. Nauczę się wybierać adekwatną formę notatki (punkty, tabela, mapa myśli, rysunek) w zależności od mojego celu.	– Przepisuję z tablicy lub tekstu najważniejsze hasła i słowa kluczowe. – Zapisuję notatkę w formie tradycyjnego tekstu.	– Zapisuję informacje w czytelnych punktach lub krótkiej tabeli. – Oddzielam od siebie różne tematy.	– Samodzielnie wybieram z dłuższego tekstu najistotniejsze fakty, odrzucając szczegóły. – Tworzę prostą mapę myśli („słoneczko”).	– Łączę słowa z prostymi symbolami graficznymi (bank ikon), tworząc sketchnotkę. – Stosuję kolory do wyróżnienia najważniejszych definicji.	– Tworzę syntetyczną, autorską notatkę wizualną, która ułatwia natychmiastowe zapamiętywanie. – Formułuję pytania sprawdzające do własnej notatki.
Temat: <u>Umiem napisać ogłoszenie</u> Cel dla ucznia: Nauczę się redagować ogłoszenie, które w krótki i jasny sposób przekaże czytelnikom najważniejsze informacje. Dowiem się, jakie elementy musi zawierać ten tekst, aby był skuteczny.	– Piszę tekst, który informuje o chęci znalezienia, zakupu lub sprzedaży czegoś. – Umieszczam na początku nagłówek (np. <i>Ogłoszenie, Zgubiono</i>).	– Podaję, co jest przedmiotem ogłoszenia. – Wskazuję czas i miejsce (np. kiedy i gdzie zgubiono rzecz). – Podpisuję się pod tekstem.	– Podaję dokładne dane kontaktowe (np. numer telefonu lub adres e-mail). – Zamieszczam krótki opis ułatwiający rozpoznanie zguby.	– Tworzę tekst zwięzły i precyzyjny (bez zbędnych szczegółów i opowieści). – Stosuję poprawny układ graficzny ogłoszenia.	– Wprowadzam do ogłoszenia oryginalny i kulturalny element zachęty (np. o nagrodzie lub bezinteresownej pomocy). – Samodzielnie poprawiam błędy.

Temat: <u>Umiem napisać zaproszenie</u> Cel: Dowiem się, z jakich stałych elementów składa się zaproszenie i napiszę tekst zachęcający do wzięcia udziału w ważnym wydarzeniu kulturalnym lub rodzinnym.	– Piszę tekst, z którego wynika, że na coś zapraszam. – Podaję imię osoby, którą zapraszam.	– Podaję nazwę wydarzenia (np. <i>spektakl, urodziny</i>) oraz datę i miejsce. – Podpisuję się jako nadawca.	– Pamiętam o zasadzie „5 palców” (Kto? Kogo? Na co? Kiedy? Gdzie?). – Odmieniam poprawnie nazwiska i nazwy miejsc.	– Wprowadzam krótką formułę grzecznościową zachęcającą do przybycia (np. <i>będzie mi bardzo miło</i>). – Stosuję zasady układu graficznego.	– Tworzę zaproszenie dbając o estetyczny wygląd, precyzyjnie dostosowane do sytuacji i odbiorcy. – Wprowadzam dodatkowe instrukcje (np. dotyczące stroju).
Temat: <u>Umiem zapisać dialog</u> Cel: Poznam zasady interpunkcyjne rządzące zapisem rozmowy między bohaterami. Nauczę się poprawnie stosować myślniki oraz wprowadzać słowa narratora do wypowiedzi postaci.	– Rozróżniam, kiedy w tekście mówi bohater, a kiedy narrator. – Zapisuję przynajmniej dwie wypowiedzi postaci.	– Każdą nową wypowiedź bohatera zaczynam od nowej linijki i stawiam przed nią myślnik. – Dbam o to, by rozmowa była na zadany temat.	– Poprawnie wplątam krótkie słowa narratora (np. <i>powiedział, odparł</i>) po słowach bohatera. – Kończę wypowiedzi odpowiednim znakiem (?, !, .).	– Zaczynam małą literą słowa narratora, które następują po myślniku i wypowiedzi bohatera. – Stosuję zasady grzeczności językowej w rozmowie.	– Tworzę dynamiczną rozmowę, która pokazuje emocje i cechy charakteru postaci. – Unikam powtórzeń słowa <i>powiedział</i> (używam: <i>wydukał, mruknął</i>).
Temat: <u>Umiem sformułować opinię i uzasadnić ją argumentem</u> Cel: Dowiem się, czym różni się fakt od osobistej opinii. Nauczę się jasno wyrażać swoje stanowisko w rozmowie lub piśmie oraz bronić go za pomocą logicznych powodów (argumentów) i przykładów.	– Mówię lub piszę, jakie jest moje zdanie na dany temat (np. <i>podoba mi się ta książka</i>). – Odróżniam informację o fakcie od opinii.	– Sformułuję opinię, używając typowych zwrotów (np. <i>Moim zdaniem..., Uważam, że...</i>). – Podaję jeden prosty powód mojego zdania.	– Łączę moje stanowisko z argumentem za pomocą spójników (np. <i>ponieważ, gdyż</i>). – Podaję konkretny przykład z tekstu lub życia.	– Buduję dłuższą wypowiedź argumentacyjną, w której podaję przynajmniej dwa różne powody na poparcie opinii. – Moja wypowiedź jest logiczna.	– Płynnie prowadzę dyskusję, broniąc swojego stanowiska z poszanowaniem zdania innych osób. – Moje argumenty są przekonujące i dojrzałe.